

Ác Nam Hấp Dẫn

Contents

Ác Nam Hấp Dẫn	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	8
3. Chương 3	15
4. Chương 4	17
5. Chương 5	22
6. Chương 6	27
7. Chương 7	30
8. Chương 8	35
9. Chương 9	39

Ác Nam Hấp Dẫn

Giới thiệu

Cứu người ! Cấp trên của nàng nhất định là có người thân đi ngoại tình! Bằng không ngày thường rã

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ac-nam-hap-dan>

1. Chương 1

Đúng như anh nói

Thử xem cũng không sao

Tôi muốn thử chấp nhận hôn một người khác.....

...

Bay ở trên cao ba nghìn thước Anh (đơn vị đo độ dài của Anh và Mỹ),chỗ ngồi hết sức rộng rãi, đồ ăn cũng

rất ngon,tiếp viên hàng không ân cần phục vụ cũng rất dễ chịu,nhưng Gian Liên Ân không thể nào thả lỏng được.

Nguyên nhân làm cho cô không thể thả lỏng là ngay bên cạnh cô, nhưng nếu chỉ là một hành khách đáng ghét,cô cũng lẩm thì vùi đầu ngủ hoặc là đổi chỗ ngồi,nhưng hẳn không phải hành khách khiến người ta chán ghét, mà là lãnh đạo trực tiếp của cô _ Nhiếp Tĩnh Viễn,một tên bá đạo độc tài,ác ma không có lòng thương hại.

Từ khi máy bay bắt đầu,mệnh lệnh của hắn đến nay vẫn chưa dừng, cô thậm chí hoài nghi hẳn căn bản không cần ngủ, dẫn cô ghi nhanh dặn dò của hắn, lưng của cô rớt cục mỗi như làm cho cô nghĩ muốn nằm xuống nghỉ ngơi ngay lập tức.

Nếu như bình thường,cô có thể xem nhẹ cái khó chịu này,chuyên tâm làm việc,nhưng hôm nay không được, bởi vì ngay trước chuyến bay này,nguyệt sự của cô đến.

Cuộc sống hai tháng bận rộn này làm cho thời gian hành kinh của cô lộn xộn, lần này nguyệt sự đã muộn gần một tháng,đau đớn cũng gấp hai bình thường,cho dù cô đã uống thuốc giảm đau,đen đũi vẫn là đau không thôi.

Cấp trên còn cố tình không dừng công việc,cô căn bản không có cơ hội nghỉ ngơi,nếu có thể nói, cô thật muốn bảo hắn câm miệng.....Không đúng,phải thưởng hẳn hai bàn tay mới có thể loại bỏ mối hận trong lòng.

Hai tháng làm việc chung với nhau,hắn không ngừng gây cho cô phiền phức,không ngừng áp bức cô,muốn cho cô biết khó mà lui,nhưng cô nhẫn nại chịu đựng,bởi vì cô không nghĩ làm cho tên đầu heo này đẹp lòng vừa ý,chính là lần này cô thật sự không chống đỡ được.

“Quản lí”. Cô khép lại bản ghi chép. “Nếu không có việc gìnói, tôi nghĩ....”

“Còn một đồng việc phải xử lí.” Nhiếp Tĩnh Viễn miễn cưỡng buông chén rượu,không nể tình cắt ngang lời Giang Liên Ân.

Cô quyết định đoạt được chén rượu trên tay hắn,hướng đầu hắn ném tới_ đương nhiên,cái này chính là tưởng tượng , cô nén giận nói: “Sau khi xuống máy bay còn có rất nhiều việc bận,tôi cần ngủ thêm một chút.”

Cô không tính toán cùng hắn đi vòng vèo,cùng hắn làm chung trong hai tháng khiến cho cô học được một việc, chính là có chuyện nói thẳng,nếu không hẳn chắc chắn làm ngơ.

Nhiếp Tĩnh Viễn bỗng nhiên hiểu ra, cố ý ngấm mắt cô kĩ lưỡng. “Tôi không nghĩ tới sức khỏe của cô kém như vậy.”

Lời nói của hắn khiến cho cô thật muốn đâm cho hắn hai dao. “So với giám đốc,thể lực của tôi quả thực rất kém cỏi.”

Cô cố ý dừng. “Chức vị quản lí này đối với anh mà nói thì quá nhỏ,như vậy đi,phía dưới rất nhiều người đang thi ,tôi giúp quản lý đi đăng ký! Anh nhất định giành giải nhất trở về.”

Nhiếp Tĩnh Viễn đầu tiên là sững sốt,lập tức cười ha ha.

Giang Liên Ân trừng mắt liếc hẳn một cái,mặc kệ hắn. “Xin lỗi không tiếp chuyện được,tôi phải đi toilet một chút.”

Không để cho hắn có cơ hội nói cô lời châm chọc,cô rất nhanh đứng dậy muốn cách hắn thật xa,nhưng vừa mới đứng lên,trước mặt lập tức hoa mắt,nàng lắc lư,thiếu máu khiến cho nàng ngất hoa cả mắt.

“Có sao không?” Thanh âm Nhiếp Tĩnh Viễn ở bên tai Giang Liên Ân vang lên.

Trong khoảng thời gian ngắn,cô không chú ý tới cái gì không hợp lí,chờ cô phục hồi tinh thần lại,mới phát hiện hẳn đang nắm vai của cô,hai người dựa vào nhau hết sức gần,cô nhất thời khiếp sợ,lập tức dời từng bước một.

” Tôi không sao , cảm ơn quản lý quan tâm.” Cô lễ phép nói xong,liền hướng toilet đi tới.

Nhiếp Tĩnh Viễn có chút đăm chiêu nhìn Giang Liên Ân, hần vừa mới cảm giác được cô run nhẹ, thân thể cô không được thoải mái sao?

Hần ngồi ở khoang thượng vụ rộng rãi, tiếp viên hàng không ân cần hỏi hần còn cần cái gì không.

Tiếp viên hàng không tên là Lệ Toa, phục vụ thực chu đáo, nhưng có khi thật quá mức chu đáo! Hần lắc đầu tỏ ý không cần, nhưng Lệ Toa vẫn chưa vì vậy mà rời đi, lại cùng hần nói mấy câu.

Đây không phải là lần đầu tiên bị tiếp viên hàng không hỏi ân cần như thế, hần biết cô ta muốn cái gì, nhưng hần cũng không nghĩ muốn cùng cô ta phát triển tình yêu.

Hần biết bộ dạng mình coi như không tồi, gia thế bối cảnh cũng tốt, từ nhỏ đến lớn kinh nghiệm theo đuổi lại càng giành, cho dù tới Mỹ rồi, bên người vẫn là không ít oanh oanh yến yến, bất quá hần luôn luôn chỉ quan hệ ngắn ngủi cho có hứng thú.

Nếu như bình thường, Lệ Toa chính là một lựa chọn không tồi, nhưng hần hiện tại không có tâm tình này, mà nguyên nhân làm có hần vô tâm chính là Giang Liên Ân.

Hiện tại hần muốn chính là cô, không phải cô gái khác.

Hai tháng trước, hần từ Mỹ trở về tiếp quản xí nghiệp của gia tộc, Giang Liên Ân là thư ký của cha hần, sau khi cha về hưu, hần tiếp quản chức vụ quản lý, nhân tiện tiếp nhận thư ký này.

Ngay từ đầu hần rất muốn đem thay thế cô, hần không thích phân công thư ký nữ, không phải hần có tính phân biệt đối xử mà là trước kia hần đã từng dùng một nữ thư ký khác, kết quả như trải qua ác mộng. Cho nên sau đó, hần chỉ đồng ý cho trợ lý nam đặc biệt đi theo hần..

Nhưng cha không đáp ứng, nói hần đối ai cũng không ý kiến, nhưng nhất định không thể đổi Giang Liên Ân. Ngay từ đầu, hần còn tưởng rằng Giang Liên Ân là tình nhân của cha hần, đối với cô không có hảo cảm, cũng làm khó dễ cô ở khắp mọi nơi, hy vọng cô biết khó mà lui.

Không nghĩ tới cô lại chịu đựng đến giờ, hơn nữa hần không thể không khâm phục năng lực công tác của cô, không nói nhiều, ngắn gọn, rất nhanh, làm việc không dài dòng, hần thích tác phong cởi mở, thẳng thắn của cô.

Sau khi biết cô không phải tình nhân của cha hần, hần phát hiện chính mình đối với nàng bắt đầu có hứng thú, về phần nguyên nhân hành động chậm chạp này, là bởi vì hần không thích công và tư không phân biệt được.

Một tháng qua, hứng thú đối với cô không giảm mà ngược lại ngày càng tăng, làm cho hần cảm thấy có chút buồn rầu. Nếu là cùng cô phát triển quan hệ nam nữ, hần tin tưởng nhất định sẽ vì hần mang đến phiền toái, nhưng hần biết trong lòng tiếng gầm của cỗ phản đối đã ngày càng nhỏ, ngược lại là thanh âm muốn cô ngày càng mạnh.

Ngay khi Nhiếp Tĩnh Viễn hết sức trầm tư, Giang Liên Ân đã trở về, hần cố ý quan sát sắc mặt của cô, phát hiện có chút tái nhợt.

Cô ngồi xuống, hần lập tức hỏi. :”Cô không sao chứ?”

” Cảm ơn quản lý quan tâm, tôi không sao, nếu anh không ngại ,tôi muốn nghỉ ngơi một lúc.” Cô đem tấm thảm đắp ở trên người.

” Được!” Hần gật đầu, nhìn chăm chú vào hai mắt đang nhắm lại của cô.

Nghiêm túc mà nói, cô cũng không phải đặc biệt xinh đẹp ,ngũ quan cũng không vượt trội, nhưng cô có khí chất trầm tĩnh, có phong tình của chính cô, làn da trắng nõn, dáng người ở mức trung bình, cái đầu với hần mà nói thì có chút nhỏ xinh.

Cô luôn đem chính cách ăn mặc của mình cẩn thận tỉ mỉ, đúng quy củ, tóc chính tề ở sau đầu sơ thành kể, còn có cặp đen kẹp chặt, đảm bảo không có một sợi tóc hạ xuống.

Tầm mắt của hần di tới ngực của cô , cô cũng không phải là nữ nhân có ngực đầy đặn, nhưng kết hợp mức độ, đường cong ở lưng thực mềm mại, đôi chân cũng thực cân xứng....

Phát hiện một luồng nhiệt hướng bụng mà đi, Nhiếp Tĩnh Xa dời tầm mắt, làm cho chính mình tỉnh táo lại. Mấy giờ kể tiếp, hần một mực quan sát cô, bộ dáng ngủ của cô càng tăng thêm phần ôn nhu, có khi cô ở trong mộng phát ra một ít âm thanh vô nghĩa, tựa hồ ngủ không an toàn.

Tắm tắm của cô rơi xuống, hần muốn cô được tốt, tới gần cô, đã ngửi được mùi hương hoa hồng trên người cô, hần vì cô đắp tắm tắm, cô giật mình, lông mi nhẹ nhàng kích động.

Hần biết cô tỉnh, qua về dựa lưng vào ghế dựa, nhìn thấy cô làm biếng gọi lên một mặt cười, mí mắt rung động vài cái sau rốt cục mở mắt ra.

Bộ dáng cô mang theo một tia gọi cảm, hần phát hiện ngón tay chính mình nắm chén rượu bóp càng nhau, hần uống rượu, áp chế dục vọng trong người.

Hần quyết định không chính mình đánh trận, hần muốn cô, cũng quyết định hay với cô, bất quá hần biết chính mình một phen hao phí khổ tâm, bởi vì cô đối với hần tựa hồ không có hảo cảm.

Đương nhiên chính cha hần phải chịu trách nhiệm, hai tháng này hần biểu hiện thực sự xứng với danh hiệu thân sĩ, càng chưa nói tới thảo nhân thích, bất quá hần quyết định từ giờ trở đi phải thay đổi.

Tinh thần Giang Liên Ân dồi dào tỉnh lại, lại không biết nàng ngủ mấy giờ rồi, người bên cạnh nàng đã muốn thay đổi lớn.

“Người vừa vặn kịp thời gian đưa cơm.” Nhiếp Tĩnh Viễn mở miệng nói, hơn hai giờ nữa sẽ hạ xuống rồi.

” Kia vừa lúc.” Nàng nghĩ chưa hết liền ngáp vài cái sau đứng dậy rửa mặt.

Nhiếp Tĩnh Viễn nhìn về biển mây ngoài cửa sổ, không tự giác chén rượu trong tay loạn choạng, hần phải bắt đầu kế hoạch dụ dỗ!

Sau khi xuống máy bay, hai người đáp xe về khách sạn Check

Trong lúc Giang Liên Ân mơ hồ cảm thấy có chút không thích hợp, nhưng lại không thể nói rõ chỗ nào không thích hợp, cuối cùng cảm thấy Nhiếp Tĩnh Viễn giống như liên tục nhìn cô.

Phòng của hai người cách vách, cũng giống một lần cô đưa hần đến Châu Âu công tác. Kỳ thật, cô cũng không thích đi công tác, du lịch đường dài thật sự mệt chết người. Bất quá đây là công tác của cô, không thích cũng phải làm.

Sau khi trở về phòng, cô lập tức tắm nước nóng để gột tẩy, thả lỏng cơ thể. Kỳ thật cô chính xác muốn làm ngay bây giờ là được ngâm mình trong nước tắm ấm, làm cho toàn cơ thể trầm tĩnh lại, đáng tiếc tình huống hiện tại của cô không thể ngâm nước.

Trong lúc cô đang thả lỏng ở trong phòng nghe nhạc, tiếng đập cửa vang lên, cô kinh ngạc liếc nhìn đồng hồ, không phải nói nghỉ ngơi hai giờ sao? Tại sao mới một giờ hần đã gõ cửa? Cô còn đang mặc áo tắm!

Giang Liên Ân vội vàng lấy từ tủ quần áo áo ngủ rộng choàng vào người, sau mới tiến đến mở cửa. “Không phải nói hai giờ.....”

” Cô muốn ngủ sao?” Nhiếp Tĩnh Viễn ngắt lời của Giang Liên Ân.

“Không có” Cô ở trên máy bay ngủ được một ít, hiện tại tinh thần cũng không tệ lắm. ” Tôi chỉ muốn.....”

” Cô không nghỉ ngơi,” Hần như trước cắt ngang lời của cô. “Có muốn đi ra ngoài một chút?”

Hần nhìn chằm chằm người cô ẩm ướt, đây là lần đầu tiên hần thấy bộ dáng cô tóc ướt tung.

Áo dài quá vai, tóc có chút hơi xoắn tự nhiên, hần thích cô xoa tung tóc, làm cho khuôn mặt của cô càng triu mến.

Cô kinh ngạc tròn to mắt, đi ra ngoài một chút?

“Như thế nào, nghĩ sao?” Hần trầm ổn hỏi; “Tôi không ngủ được, không muốn xem TV, cũng không muốn xem sách, cho nên muốn đi ra ngoài một chút.”

” Thế nhưng.....” Nàng có điểm khó xử

“Nếu cô không muốn đi thì quên đi” Hấn nhún nhún vai, làm bộ vô tình nói: “Tôi biết cô không thích ở chung với tôi. Tôi rất hay gây sự, không sao, dù sao tôi có thói quen một mình, cô đi nghỉ ngơi đi!” Tôi đi một mình cũng không sao.”

Trong lời nói của hấn làm cho cô không hiểu sao dâng lên cảm giác áy náy, cô biểu hiện rõ ràng như vậy sao? Công nhận là cô cực kỳ không thích hấn ương ngạnh, thái độ áp bức, nhưng..... Ai! cô thở dài nói: “Được rồi!”

Dù sao tắm xong, bụng của cô đã không đau, có lẽ thuốc giảm đau phát huy công hiệu không chừng. “Chờ tôi một chút, tôi đi thay quần áo.”

Hấn lộ ra tia cười tươi đầy bí ẩn > xem ra, bề ngoài cô trầm tĩnh, trong lòng lại nhạy cảm mềm mại, như thế hấn có thể lợi dụng tốt.

Không đến 5 phút đồng hồ, Giang Liên Ân thay quần áo đi ra, áo sơ mi trắng phối hợp quần màu đen, tóc thì tùy ý buộc sau đầu, thoạt nhìn giống sinh viên.

Nhìn cô buộc tóc đuôi ngựa, hấn có chút thất vọng, hấn vẫn thích bộ dáng cô xõa tóc.

Khách sạn nằm ở gần bãi biển, cho nên người trên bãi biển cũng không nhiều, nghe thanh âm sóng biển, cô lộ ra một tiếng cười thanh thản.

“Tôi còn nghĩ cô sẽ không cười” Ánh mắt hấn dừng ở trên mặt cô.

“Người nào mà chẳng cười.” Cô thản nhiên nói.

Hấn buồn cười nói: “Cô đối với tôi hình như không tốt cho lắm.”

Cô khó tin liếc hấn một cái, hấn cư nhiên ác nhân trước cáo trạng?” “Không phải tại anh sao?”

” Tôi thừa nhận hai tháng này là tôi đem cô gò bó một chút.” Hiện tại hấn đang chuẩn bị cải thiện.

“Không phải một chút, là rất nhiều.” Cô nhin không được oán giận.” Anh một mực gây phiền toái cho tôi.”

Hơn nữa hai tháng nay, hầu như đều tăng ca.

” Tôi không có.” Hấn lập tức phản bác, “Vừa mới một tháng bắt đầu có lẽ có, nhưng sau lại không có”

Bởi vì 1 tháng trước hấn nghĩ cô là tình nhân của cha hấn.

” Tôi thừa nhận tôi là người cuồng công việc.” Hấn nhún vai. “Cho nên có khi đem người quanh mình siết chặt.”

“Anh là muốn biết năng lực của tôi?” Trong lòng cô biết rõ ràng.” Nếu tôi có thể làm chín phần, anh tuyệt đối không cho phép tôi chỉ làm tám hoặc bảy phần.”

Hấn công tác thật sự rất khắc nghiệt, mỗi ngày đi làm bọn cô nằm ở trạng thái đề phòng toàn thân.

“Đây là trách nhiệm của công tác.”

“Đây là triệu chứng làm việc đến chết.” Cô trả lời hấn một câu.

Hấn cười to ra tiếng, hấn thích phản kích sắc bén của cô.

“Từ sau khi anh tiếp vị trí chủ tịch, mọi người làm việc thật sự nhanh.” Cô nhin không được nhắc nhở hấn một câu.” Không phải mỗi người đều giống anh có thừa tinh lực.”

“Cho nên tôi đi ra ngoài một chút, đem tinh lực tiêu hao đi một ít, miễn cho cô còn nói tôi áp bức cô.” Hấn cười ối,

Hai người dọc theo bờ cát đi, có khi dừng lại xem biển, trò chuyện, Giang Liên Ân lúc này mới phát hiện ma vương còn có nhân tính, hấn cũng không phải ông già nghĩ phải áp bức cô như thế nào, mà là tinh lực hấn thật sự dư thừa, cho nên người bên ngoài khó đuổi kịp tiến độ của hấn.

“Anh vì cái gì đột nhiên đối với ta tốt như thế?” Cô dò hỏi.

Hấn nhún nhún vai. “Sắc mặt của cô thật tái nhợt, tôi nghĩ đại khái tôi đã quá nghiêm khắc.”

Trong lúc nhất thời,cô không biết muốn nói gì,đành phải “ừ” một tiếng,hắn bỗng chốc trở nên rất hiền lành,cô ngược lại hơi có phần không được tự nhiên.

“Thân thể cô tốt không?”

“Tốt rất nhiều,anh yên tâm,sẽ không làm ảnh hưởng đến công tác.”

” Tôi không lo lắng công tác.”

Cô nháy mắt,không lo công tác? Ý muốn là lo lắng cho cô sao?

“Đừng cứ luôn luôn nói chuyện công tác, Ngày bình thường cô làm gì?” Hắn lại hỏi.

Cô lấy lại tinh thần. “Không có gì,xem sách,nghe một chút nhạc,có khi sẽ leo núi.”

“Leo núi?”

“Chính là đi lên núi Dương Minh một chút,không phải thật sự đi lên.”

“Đi cùng bạn trai?” Hắn cố ý hỏi,hắn biết cô không có bạn trai,hồi trước hắn cùng cha thám thính qua.

“Tôi đi một mình.” Cô mất tự nhiên trả lời,cô không có thói quen nói chuyện riêng tư.

Hắn cực kì thành thạo không hỏi tiếp,thuận miệng tán gẫu đề tài khác đi,hắn cảm giác cô đối với hắn vẫn là có chút cảnh giác,ai bảo hai tháng này hắn đối với cô rất nghiêm khắc,hiện tại chỉ có thể từ từ xoay chuyển trở về.

Sau khi tản bộ nửa giờ,hai người mới thoải mái trở về khách sạn,bắt đầu một hành trình bận rộn.

Thời gian kế tiếp,Giang Liên Ân vội vàng thiếu chút nữa ngay cả thời gian ăn cơm trưa cũng không có,hành trình dày đặc ví dụ đi họp,tuần tra nhà xưởng tham gia thương vụ nghiên cứu và thảo luận hội.

Mãi cho đến sáu giờ chiều, hành trình mới gần kết thúc,tiếp theo đại biểu đại diện công ty Mỹ muốn mang bọn họ đến Pub đi thả lỏng,nhưng thể lực của cô đã muốn cạn kiệt.

Hành trình liên tiếp bận rộn làm cho bụng của cô bắt đầu không thoải mái,cô cắn răng nhịn xuống không dám thả lỏng, một hồi đến khách sạn, cô lại bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, trước mắt cũng hiện ra sao 5 cánh.

Cô đang muốn chống đỡ vào vách tường,một cánh tay rắn chắc nắm tay cô. ” Cô không sao chứ?”

Cô lắc đầu, nói không ra lời,vừa thấy sắc mặt trắng bệch dọa người dọa người của cô,hắn đem cô ôm ngang,đi vào thang máy.

“Tôi. Không có việc gì.” Cô vô lực nói.” thả tôi xuống dưới.”

“Tôi mà buông một tay cô té xỉu liền.” Hắn lo lắng nhíu mày.” Cô rốt cuộc làm sao vậy? Tôi gọi bác sĩ khách sạn đến.”

“Không cần.”Mồ hôi lạnh của cô vẫn toát ra.

Hắn không trả lời , ra khỏi thang máy trực tiếp đem cô ôm vào phòng mình, cầm lấy điện thoại gọi tiếp tân gọi bác sĩ lại đây.

“Đừng gọi.” Giang Liên Ân nhịn đau nói: “Please, anh đừng lo, không phải bệnh nặng gì đâu.”

Nhiếp Tĩnh Viễn lớn tiếng nói. ” Cô run rẩy gần chết,còn muốn cậy mạnh?”

“Không phải cậy mạnh.” Cô không nói không được, vạ nhất hắn đem thầy thuốc mời đi theo, không phải chuyện bé xé ra to sao? ” Tôi chỉ là đau sinh lý,không cần kêu bác sĩ đâu.”

Nhiếp Tĩnh Viễn ngây cả người,không đoán được là nguyên nhân này.

“Phiên anh giúp tôi gọi một ly socola nóng.” Cả người cô cuộn thành hình tròn,chờ mồ hôi lạnh thoát ra.

Nhiếp Tĩnh Viễn lập tức gọi tiếp tân đem ly socola nóng lên,rồi sau đó cúi đầu hỏi thăm khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của cô , lo lắng cô lại toát ra mồ hôi lạnh,vì cô đắp chăn. ” Cô còn muốn gì nữa không ?”

Cô không nói chuyện, toàn thân run rẩy.

Hắn lo lắng hỏi :” Cô như vậy thật không lo sao? Tôi thấy hay là gọi bác sĩ .”

“Không. Không cần. Đừng đi.”

Hắn sốt ruột đi thông thả rồi lại thông thả đi ,cầm lấy điện thoại với quầy khách sạn kêu gào,muốn bọn họ động tác nhanh lên,sau khi treo điện thoại lên,hắn phát hiện cô tựa hồ không còn phát run .

” Cô không sao chứ?” Hắn lung lay cô.

” Anh.không thể bế..... để cho tôi nghỉ ngơi một chút được không ?” Giang Liên Ân yếu ớt nói.

“Được.” Hắn lại bắt đầu khẩn trương thông thả bước đi,ánh mắt không dám rời bộ dáng người trên giường.

Giang Liên Ân nghe thấy Niếp Tình Viễn ở ngoài cửa kêu gào.Nếu còn có khí lực, cô nhất định sẽ cười ,tính tình hắn thật quậy.

“Ca cao nóng đến đây.” Hắn trở về bên giường,đem cô ôm tựa vào người hắn. .”Uống nhanh.”

Nghe giọng hắn giống như đem ca cao nóng như thần dược,ngẫm đến cô chỉ cần uống một ngụm sẽ trở nên sinh khí dần dần.

Ngẫm đến đây,Giang Liên Ân nhịn không muốn cười, cô chậm rãi uống ca cao nóng,chất lỏng ấm áp tiến vào dạ dày , cô cảm thấy lạnh trong cơ thể chậm rãi bị tản ra.

“Thế nào?” Hắn sốt ruột hỏi

Cô không trả lời, lại uống thêm một ngụm

Hắn cảm giác quần áo của cô có chút ướt, cô vừa mới vã ra không ít mồ hôi. .”Tôi chưa thấy qua có người đau sinh lí như vậy”.

Cô lại uống một ngụm sau mới nói nói: “Anh cũng không phải con gái, tất nhiên không biết là đúng thời .”

” Cô xác định cô không mắc bệnh khác?” Hắn hỏi.

“Không có.” Cô tức giận nói một câu. “Trước kia cũng đã từng xảy ra,chỉ cần một tháng quá mệt mỏi,lại chưa ăn gì sẽ như vậy, tôi đã từng hỏi bác sĩ,bác sĩ nói không có vấn đề gì.”

Hắn nhủ mày.” Cô có thể báo cho tôi biết một câu , nếu không hôm nay tôi không.....”

“Đây là công việc của tôi.” Cô nói ngắn gọn một câu. “Tôi đã tốt hơn nhiều.”

“Ngày mai cô ở khách sạn nghỉ ngơi đi!” Hắn nói

“Ngày mai tôi không cần nghỉ ngơi, nhưng mà buổi tối hôm nay tôi không muốn đi PUB.” Cô nghĩ muốn ở trong phòng nghỉ ngơi.

“Tôi sẽ bảo với bọn họ chúng ta không đi.”

“Anh có thể đi được mà!” Cô lập tức nói.

“Không cần, tôi cũng mệt.” Hắn như thể nào có thể để cô ở khách sạn một mình? Nhờ may nàng lại cảm thấy không thoải mái thì sao?

Cô nghi ngờ liếc hắn một cái, còn nghiêm túc nói:” “Tôi thật sự tốt lắm, quản lí, anh nên đi ra ngoài thả lỏng một chút.”

“Tôi nói tôi mệt mỏi.” Hắn trừng mắt nhìn cô liếc một cái.

Cô tức giận không thêm nói,lại uống ca cao nóng,đương nhiên cô phát hiện chính mình tựa vào trong ngực hắn,mặt đỏ lên,lập tức ngồi thẳng.

“Có chỗ nào không tốt?” Hắn lập tức phát hiện cô ngồi ngay ngắn.

“Tôi khỏe rồi , tôi trở về phòng.” Cô vội vã nhớ tới bản thân.

“Không cần gấp như vậy.” Hắn nén bả vai của cô lại.

“Quản lí, tôi.”

“Hiện tại không phải thời gian đi làm, không cần gọi tôi quản lí.” Hấn ngắt lời của cô.

“Tôi đã khoẻ hơn nhiều, tôi.”

“Cô sợ tôi sao?” Hấn cố ý hỏi

Cô lập tức nói: “Tôi không sợ anh, tôi đã muốn tốt hơn nhiều, tôi phải về phòng mình.” Cô rời khỏi giường.

Vừa bước xuống sàn nhà, hai chân của cô liền vô lực dao động, hấn lập tức đem cô ôm về giường.

“Tôi không sao.”

” Cô có thể im miệng một chút không ?” Hấn ôm lấy cô , ra lệnh .

Hấn đem cô đặt ở trên giường. Con người đen cùng mặt cô cách nhau có mấy tấc, mặt cô lập tức đỏ, nhưng vẫn là cố giữ vững trấn tĩnh nói:” Tôi thật sự tốt lắm, anh không cần dựa vào tôi gần như vậy .”

Hấn nhìn cô mỉm cười :” Tôi không biết cô mặt đỏ như vậy.” Xem ra thư ký của hấn tuy rằng đối xử thông minh, nhưng ở chuyện quan hệ nam nữ vẫn còn non nớt.

“Mời anh không cần dựa vào gần như vậy.” Cô đẩy đẩy vai hấn, không để ý đến mặt đang thiêu nóng cùng tim đập dồn dập.

Hấn không để ý đến lời của cô, nâng tay cô mơn trớn, hai gò má cô đỏ bừng

Hành động vượt quá của hấn khiến cho cô sinh ra cảnh giác.” Quản lí...”

“Tôi biết, lời tôi muốn nói bây giờ có thể làm cho cô giật mình..” Hấn cố ý tạm dừng vài giây, con người đen như cũ vẫn nhìn chằm vào cô, “Dù sao hai tháng chúng ta cũng quan hệ gần gũi, tôi giống như một mực tìm phiền toái cho cô, nhưng kì thật không phải như vậy.” (sắp sửa luyện thuyết tỏ tình đó > <)=“”>

Lời nói của hấn làm cho toàn thân cô căng thẳng, lẳng lặng chờ lời hấn nói.

“Nếu tôi nói cho cô, tôi nghĩ muốn cô, cô sẽ trả lời như thế nào ?”

2. Chương 2

Cả người Giang Liên Ân cứng đờ.

Đây là nói giỡn! Hôm nay là ngày cá tháng tư sao?

” Hôm nay ngày mấy?” .Cô thốt ra.

” Cái gì?” Đây là đáp án cái gì?

” Không có .” Cô trấn định tinh thần , ngày cá tháng tư còn sớm quá . ” Đừng nói giỡn nữa.”

Được rồi ! Cô lại lầm , nói như vậy hấn thật sự nghiêm túc ? Nhưng câu này rất vớ vẩn.

” Em chán ghét tôi?”. Nhiếp Tĩnh Viễn hỏi.

” Không phải.” Giang Liên Ân thở dài ” Mời anh đứng lên ? Như vậy không thể nói chuyện “

Cô thật sự không có thói quen ngồi trên người con trai. Hơn nữa đó lại là .

Hấn từ từ đứng thẳng dậy , làm cho cô ngồi xuống.

” Nếu tôi không đoán sai ý tứ của anh , anh nói là...” Cô thở sâu :” Anh nghĩ muốn theo tôi à..... trên giường sao?”

Hấn giơ tay lên giường :” Trừ bỏ cái đó , chúng ta còn có thể làm chuyện khác.”

” Anh nói là quan hệ qua lại sao?” Cô lại hỏi.

Hấn theo lời của cô gật đầu.

” Nhưng nhưng căn bản chúng ta không hiểu đối phương.” Giang Liên Ân kinh ngạc nói.

” Chúng ta có thể chậm rãi hiểu biết đối phương .” Hần thông thả nói , trong lòng đã có tính toán nên làm như thế nào cho cô đáp ứng.

Cô lắc đầu .” Thật xin lỗi ...”

” Cho tôi một lý do cự tuyệt.” Hần cũng không cảm thấy kinh ngạc, có lẽ đáp án này hần đã đoán trước.

” Tôi đối với anh ... tôi nói là anh là cấp trên của tôi , chúng ta như vậy rất quái ...” Cô tiếp tục lắc đầu :” Tôi không thích công và tư không phân biệt được.”

“ Tôi cũng có nguyên tắc giống vậy , điểm ấy chúng ta rất giống nhau.” Hần nhìn khuôn mặt ửng hồng của cô chăm chú :” Tôi đã trải qua một phen đấu tranh trong lòng .”

” Rất xin lỗi , như vậy chúng ta đã đem sự tình biến thành phức tạp , tôi không thích chuyện phức tạp.”

“ Em có thai với người khác sao ?”

Thấy cô không trả lời , hần tự mình nói :” Nếu sự thật không phải thế , vì cái gì chúng ta không thể thử xem sao?”

Cô kinh ngạc nhìn hần :” Tình cảm không phải đồ vật này nọ , không được dùng làm thí nghiệm.”

Hần cười :” Vậy em nói cho tôi biết , trước kia em nói yêu nhau là như thế nào?”

” Đương nhiên là cảm thấy hai bên vui vẻ , vì thích nhau nên mới qua lại với nhau.”

” Thật không? Sau đó thì sao? Vì cái gì mà chia tay?” Hần lại hỏi.

Ánh mắt của cô tối xầm nhìn xuống dưới .” Anh ấy đã chết rồi.”

Miệng hần ngừng cười , con ngươi đen lóe lên kinh ngạc , không đoán trước lại có đáp án như vậy.

” Xin lỗi , tôi không thể đáp ứng anh.” Cô đứng lên .” Chuyện này tôi sẽ làm như chưa từng xảy ra , chúng ta vẫn là quan hệ cấp trên cấp dưới.”

” Đợi đã.” Hần đi theo đứng dậy , chau mày :” Tôi không nghĩ tới ...ý tôi nói là”

” Tôi biết.” Cô xả ra nụ cười cực nhạt :” Không sao , chúc ngủ ngon.”

HẠmuốn ngăn cô dừng lại để giải thích , nhưng một câu cũng không phát ngôn ra được , chỉ có thể nhìn theo cô rời đi.

Giang Liên Ân vừa đi , hần lập tức mắng chính mình, hần không đoán trước sự tình lại biến thành như vậy , hần nghĩ ra một kế hoạch đi bước tiếp , hần có tự tin cuối cùng có thể chinh phục cô , nhưng lại không thể rằng trên đường lại xuất hiện sai lầm.

Hần bước đi ở trong phòng thông thả , ung dung , hần phải nghĩ biện pháp làm xoay chuyển tình thế mới được.

Một ngày trôi qua , Nhiếp Tĩnh Viễn phát hiện ánh mắt Giang Liên Ân có vẻ sừng phù lên , hình như là đã khóc , nhưng hần không xác định cô vẫn còn khóc hay không , nghĩ đến cô rơi lệ , trong lòng hần có một cảm giác quái dị.

Cô ấy vì cái gì mà khóc? Vì người yêu đã chết sao?

” Thật cao hứng lại gặp cô , Anne.”

Giang Liên Ân tiến vào xưởng xí nghiệp Phú Dã , liền bị Cát Lôi nhiệt tình hoan nghênh , thậm chí hần còn ôm cô thật lâu. (mắt Anh Viễn tức tối rồi đó , bỏ tay ra ngay , hăm được xí xón chy ta tên Cát Lợi kia)

” Đã lâu không gặp , Cát Lôi.” Giang Liên Ân cười nói , bởi vì tên của cô có chữ “ÂN” , cho nên tiếng Anh lấy tên là Anne.

” Phú Dã” là bạn khách hàng dài hạn thường xuyên lui tới , trước kia cô thường cùng Chủ Tịch đến thăm hỏi , cho nên cùng Cát Lôi coi như rất quen.

Nhiếp Tĩnh Viễn không vui khi nhìn thấy hai người ôm , Cát Lôi rất nhanh chuyển hướng đến Nhiếp Tĩnh Viễn , cùng hắn bắt tay :” Đã lâu không gặp..”

Nhiếp Tĩnh Viễn lễ phép hàn huyên vài câu , Cát Lôi dẫn hai người vào phòng khách , nghỉ ngơi nửa giờ , mới đi đến phòng họp thỏa thuận hợp tác.

Gần đến giữa trưa , tất cả chi tiết đại khái đã được xác định , đi ra phòng họp , Cát Lôi mời Giang Liên Ân ăn bữa tối.

Giang Liên Ân cảm giác được ánh mắt của Nhiếp Tĩnh Viễn , cô gật đầu :” Được , anh muốn đi ăn cơm ở đâu?”

Vì tránh buổi tối ở cùng một mình với Nhiếp Tĩnh Viễn , cô quyết định phải cùng Cát Lôi đi ra ngoài ăn tối , Cát Lôi rất hài hước , ở chung một chỗ với hắn , ngược lại cô có thể thả lỏng tinh thần , không giống ở cùng một chỗ với Nhiếp Tĩnh Viễn , cảm giác luôn bị buộc chặt đến sắp gãy.

Buổi chiều vẫn là hành trình bận rộn , Giang Liên Ân cùng Nhiếp Tĩnh Viễn hầu như chưa nói với nhau câu nào , trong lúc đó hai người đối thoại chính là công việc , nhưng là cô vẫn có cảm giác ánh mắt của hắn nhìn cô nóng rực từ đầu đến chân.

Chịu đựng vất vả đến khi hết thời gian , hai người ngồi xe quay về khách sạn , Nhiếp Tĩnh Viễn mở miệng.

” Nhìn em giống như muốn thỏa mãn.”

” Cái gì?” Cô không rõ hắn đang nói cái gì.

” Cùng Cát Lôi ăn cơm , thật ra cô muốn được đáp ứng thỏa mãn.” Nhiếp Tĩnh Viễn chịu đựng tức giận nói.

” Anh ta là bạn tốt của tôi .” Cô nhìn phía ngoài cửa sổ.

” Thật không?” Giọng điệu của hắn tuy rằng bình thản , nhưng trong lồng ngực đã có luồng bức bối dâng lên. Nếu cô nghĩ muốn có người làm bạn ăn bữa tối , cô có thể tìm hắn , mà không phải Cát Lôi.

Câu hỏi của hắn làm cho cô không biết nên trả lời thế nào , cho nên lựa chọn im lặng mà chống đỡ , may mắn hắn cũng không hỏi nữa , không khí bên trong xe

có chút căng thẳng.

Giang Liên Ân nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ , đối với hai người hiện tại rất mất tự nhiên khi ở chung , không khí thật đau đầu . Trước kia tuy rằng ở chung với Nhiếp Tĩnh Viễn không tốt , nhưng ít ra không khí cũng không căng thẳng như vậy , hiện tại lại biến thành như vậy ...

Cô cúi đầu nhìn thấy tay của mình , rồi sau đó giơ lên cười yếu ớt , thử đánh vỡ hàng rào hai người :” Buổi tối anh muốn làm cái gì?”

” Đây là công việc của thư ký lấy thân phận để tra hỏi sao?”. Hắn châm biếm hỏi một câu.

Huých một cái vào cây đinh trên xe , Giang Liên Ân ngừng cười , nhìn chằm chằm cái ót của tài xế không thèm nói lại.

Hắn liếc cô một cái :” Như thế nào , lo lắng một mì tôi ăn cơm nhầm chán , hay sợ tôi cô đơn.”

” Anh cũng không cần Âm Dương Kỳ Quặc ?” Cô cảm tức liếc mắt hắn một cái (theo cách hiểu của ta Âm Dương Kỳ Quặc nghĩa là tính tình thay đổi thất thường)

” Tôi Âm Dương Kỳ Quặc?” Hắn khơi mào lông mi.

” Đúng vậy!”

” Tôi làm sao Âm Dương Kỳ Quặc?” Hắn làm bộ mặt thái độ ” Nói cho rõ đi.”

” Anh so với Thiên Chi Kiểu Tử tôi còn thấy hơn.” Cô chịu đựng tức giận nói :” Từ nhỏ đến lớn muốn cái gì là có cái đó , không thích người khác cự tuyệt , cũng không biết xử lý như thế nào khi bị cự tuyệt.”

” Ý em nói là , tôi bởi vì bị em cự tuyệt cho nên Âm Dương Kỳ Quặc?” Con người đen của hắn toát ra lửa.

” Bằng không? Cả dì và mẹ anh đều đến đây?” Cô tức giận hỏi.

Hắn sửng sốt , bỗng nhiên cười to ra tiếng , nổi tức giận biến mất khỏi khoảng không.

Hắn cười , bên trong xe có chút thoải mái hơn , Giang Liên Ân may mắn là tài xế căn bản nghe không hiểu hai người đang nói cái gì , nếu không cô rất xấu hổ.

Sau khi cười to , hắn nhìn chằm chằm mặt của cô :” Tôi thích em sắc bén pha lẫn hài hước.”

” Tôi chẳng có gì mà hài hước.” Cô lập tức nói :” Dù sao chúng ta là cộng sự , tôi không hy vọng không khí trong lúc này lại căng thẳng như vậy.”

” Tôi không biết là không khí có căng thẳng.”

Cô trừng mắt liếc hắn một cái : ” Nói dối trắng trợn.”

Hắn vừa cười vừa nói :” Trả lời tôi mấy vấn đề.”

” Cái gì?”

” Anh ta đi được vài năm ?”

Giang Liên Ân nghiêm mặt , đương nhiên cô biết hắn nói ” Anh ta” là ai.

” Không thể trả lời sao?”. Hắn nhìn chằm chằm vào thần sắc cứng ngắc của cô.

” Tròn tám năm.”

Hắn trầm mặc một giây :” Tám năm? Em nói là ,từ lúc đấy đến giờ bất luận thế nào cũng không yêu ai khác?”

Cô cảm tắc trừng hắn liếc mắt một cái :” Đây là việc của tôi.”

Hắn chớp mi :” Quả nhiên không có !”

Cô chuyển hướng nhìn ra ngoài cửa sổ , không để ý đến hắn.

” Em có biết thời gian đó đã quá dài không ?”

” Chuyện này không liên quan đến anh.” Cô lạnh lùng nói.

” Thì sao? Có muốn cả đời của cô vì người đã chết mà uống phí sao?” Hắn không hiểu sao dâng lên một cổ tức giận (còn sao nữa , A Viễn nhà mình cảm thấy k bằng người đã chết >”<)=“”>

” Đó là chuyện của tôi.” Cô tức giận nói.

Hắn tức giận vì cái tính cố chấp của cô , xoay người làm cho cô phải đối mặt với hắn :” Cô sốt ruột đang suy nghĩ cái gì?”

” Buông !”. Cô giãy dụa :” Chuyện của tôi , tôi tự giải quyết.”

” Em cảm thấy được tình yêu của cô thật vĩ đại , cô làm như vậy thấy đẹp đẽ lắm sao?”. Hắn lớn tiếng hỏi cô.

Trong lời nói khích tướng của hắn làm cô càng tức giận , cô chưa kịp suy nghĩ đã giơ tay thưởng hắn một bạt tai ” Bốp” một tiếng , làm cho hai người đều ngẩn cả người.

Giang Liên Ân cảm thấy trong lòng bàn tay đau đớn , huyết sắc theo trên mặt rút bỏ :” Tôi tôi xin lỗi ... tôi không cố ý.”

Nhiếp Tĩnh Viễn không nói chuyện , con người đen loé lên hừng hực ngọn lửa , tựa hồ muốn thiêu đốt cô , bản năng cô lấy tay ấn vào mặt hắn.

” Tôi xin lỗi , tôi.....”

Hắn bỗng nhiên đáp xuống , giống điều hâu bình thường quắp lấy miệng cô , làm cho âm thanh của cô biến mất trong miệng hắn.

Thời gian có vài giây cô căn bản không thể phản ứng , chỉ cảm thấy lời lẽ của hắn đang thăm dò , đương nhiên cô ý thức được hơi thở của hắn , cô bắt đầu giãy dụa.

Hắn hôn cô mang theo sự trừng phạt , tức giận , còn một lý do nữa hắn không thể lý giải được .Vì vậy khi cô bắt đầu phản ứng , hắn buông cô ra.

Hai người cảm tức lẫn nhau , hô hấp trầm trọng dồn dập , trong ngực rất nhanh đập phồng , cô trực giắt giờ tay lên nghĩ muốn tát thêm lần nữa , nhưng lý trí không nghe theo sự sai khiến của cô.

Cô không thể nhịn được nữa , nói tiếng Anh với lái xe :” Stop!”. Xe chưa kịp dừng , cô liền mở cửa xe muốn xuống.

” Liên Ân.” Nhíp Tĩnh Viễn nhanh tay bắt lấy cô.

” Không được đụng vào tôi.” Cô kêu hắn bỏ tay ra , chạy ra phía taxi.

Nhíp Tĩnh Viễn vội vàng đặt tiền ở trên xe , xuống xe theo , Giang Liên Ân chạy trốn rất nhanh , còn hắn thì ở phía sau đuổi theo cô.

Tâm ý cô hoảng loạn , một chiếc xe trước mặt cô nhanh chóng sắp xếp gọn gàng , tim đập như sấm , người lái mất to bằng Tiếng Anh.

Cô lại đi phía đường phía trước , bị một bàn tay to chặn lại , cả người nhào vào lồng ngực của hắn.

” Em không muốn sống nữa có phải không?” Hắn nhìn nàng rống to.

Mặt khác cô không nghe thấy âm thanh , chỉ nghe thấy tiếng hắn gầm rú cùng tim mình đang dồn dập đập.

” Cút ngay !” Cô quát hắn , xoay người muốn chạy trốn.

Nhíp Tĩnh Viễn bắt lấy Giang Liên Ân , đem nhấc bổng cô lên , hắn không thể cho cô chạy loạn ở đường , như vậy rất nguy hiểm.!

” Anh đang làm cái gì đấy ! Bỏ tôi ra.!!” Cô lớn tiếng quát to.

” Em bình tĩnh không được sao?”.

” Tôi rất bình tĩnh.” Lời nói vừa ra khỏi miệng , nàng mới phát hiện mình vẫn như cũ , chỉ dùng để rống lên.

Cô bắt đầu điều chỉnh hô hấp , làm ình tĩnh táo lại , cái giận cũng không thể giải quyết vấn đề.

Đi bộ trở về , hắn mới buông cô xuống , ngón tay vẫn như cũ gắt gao bám chặt cánh tay của cô , để ngừa cô lại chạy tán loạn (Viễn đáng yêu quá)

Hai tròng mắt của cô loé hừng hực lửa :” Tôi từ chức ! Tôi không muốn hợp tác với anh.”

Hắn đối với lời nói của cô mất diếc tai ngơ :” Đây có phải là em không ? Vì một con trai đã mất mà không cần tính mạng.”

Trong lời nói của hắn làm cho cô nắm chặt tay :” Đây là việc của tôi , bỏ tay ra !”

“” Tôi vì cái gì mà cầm lấy tay em , em nghĩ rằng tôi và em đều muốn sao?”. Hắn tức giận hỏi :” Tôi cũng muốn buông ra , nhưng tôi không thể , em nghĩ rằng tôi và em quen biết nhau hơn một tháng , muốn buông là dễ dàng buông sao?”

Hắn nói làm cho cô khiếp sợ.

” Em căn bản không lại mẫu người tôi thích . Hơn nữa từ trước tới nay nguyên tắc của tôi công tư rõ ràng , em nghĩ tôi là người gì , kể chuyện môn làm phiền thư ký sao?” Hắn lớn tiếng nói :” Em nghĩ rằng tôi và em không nghĩ buông em ra sao?”

Cô cứng ngắc người nhìn hắn , theo nhận định của cô hắn là người có tâm ý dục vọng , chưa từng nghĩ đến hắn có lúc phản kháng.

” Em nói đúng , tôi không muốn nhận lời cự tuyệt , nhưng em cũng chỉ nói đúng một nửa , tôi không có biện pháp nhận chính em là người cự tuyệt tôi.” Con người hấn đen bén lửa.

Cô vẫn một câu không thể nói được.

” Nếu em vì hấn từ bỏ cả đời , tôi không có tư cách gì để nói , tôi chỉ hy vọng em cho tôi một cơ hội , mạo hiểm một chút.” Hấn buông cánh tay của cô .” Lời tôi muốn nói chính là câu này , nghĩ lại , tôi không thể quyết định thay em , nhưng nếu em muốn có tương lai không có một tia chờ mong, không có một tia vui mừng , cho tôi một cơ hội cũng không có tổn thất gì?”

Cho tôi một cơ hội cũng không có tổn thất gì ?-

Những lời nói không ngừng vẫn quanh quẩn trong đầu Giang Liên ân , khi đi ăn tối với Cát Lôi , cô vẫn bị những lời này quấy nhiễu.

” Làm sao vậy , có chuyện gì phức tạp sao?”

Giang Liên Ân lấy lại tinh thần , vẻ mặt thân thiết với Cát Lôi lắc đầu :” Không có , xin lỗi , buổi tối hôm nay tôi lại nghĩ vớ vẩn.”

Cát Lôi cười nham nhở :” Không sao , thoải mái là tốt.”

Giang Liên Ân lấy lại vẻ tươi cười , nhận thức Cát Lôi tới nay hấn vẫn rất hoà thuận và dịu dàng , ở cùng hấn thật yên tâm , không giống ở chung với Nhiếp Tĩnh Viễn kia , cảm giác bị gò bó.

A~ Tại sao lại nghĩ đến hấn ?

” Có chuyện gì mà khiến cô phải khổ sở thế ?” Cát Lôi cười hỏi.

Cô lắc đầu , không có thói quen cùng người khác thảo luận việc tư :” Không có gì.”

” Chuyện đi công tác.?”

Cô lắc đầu.

” Thì ra là tình cảm!” Hấn lập tức nói :” Đừng hiểu lầm , tôi không phải là người chuyên xen vào chuyện riêng của người khác , chính là quen biết cô vài năm , dù cô có như thế nào , tôi đều có thể nhận thấy sự khác biệt , có chuyện khiến cô phiền lòng.”

” Đương nhiên là tôi có chuyện phiền lòng.” Cô cười :” Nhưng.”

” Nhưng khi nói hết ra , phiền muộn cũng sẽ hết.” Hấn cười nói.

” Quả thật không có gì , chỉ là một người làm cho ta có điểm tâm phiền ý loạn.”

” Đây là chuyện tốt.” Cát Lôi thật sự nói.

Giang Liên Ân khó hiểu nhìn hấn.

” Cô thả lỏng người một chút , bàn luận về tình yêu và vân vân , đừng cho là tôi không nhìn ra nhưng vẫn muốn cô tự nói.”

Cô kinh ngạc nhìn hấn , cô có biểu hiện rõ ràng như vậy sao?

” Vài năm nay công ty chúng ta có biết bao nhiêu đồng nghiệp nam nghĩ muốn cùng cô ra ngoài ăn bữa cơm , cô đều cự tuyệt , mà cô lại đồng ý đi cùng tôi , là bởi vì cô biết tôi không có ý gì với cô.”

Giang Liên Ân thở dài , không phủ nhận. Cô có gặp qua vị hôn thê của Cát Lôi tên Hải Luân. Hai người bọn họ rất yêu nhau , cũng vì lý do này cô có thể thoải mái ở cùng Cát Lôi.

Đêm nay vốn định dùng cơm cùng Hải Luân , nhưng cô có chút việc nên tối nay mới ăn cơm ở đây.

” Tôi không biết cô chịu thương tổn cái gì , bất quá tôi hy vọng cô có thể dừng cảm bước đi , tình yêu là rất đẹp.” Cát Lôi cổ vũ nói.

Giang Liên Ân cười nói :” Anh giống như đang truyền đạo lý.”

Cát Lôi cười to :” Đúng vậy , tôi rất thích mục sư.”

“ Vậy anh cùng Hải Luân khi nào kết hôn?” Giang Liên Ân hỏi.

” Chúng tôi đã sắp xếp xong , hôn lễ phải thật khiến cho họ choáng váng đầu óc.” Cát Lôi lộ một chút cái biểu tình không chịu :” Chúng tôi dự định kết hôn trước Lễ Phục Sinh , cô cần phải tham gia hôn lễ của chúng tôi.”

” Đương nhiên!”

Hai người bắt đầu nói về đề tài nghi thức kết hôn phiền phức , Cát Lôi thú vị chỗ hay nói chuyện phiếm , thời gian trôi qua rất nhanh . Đến lúc bọn họ rời khỏi nhà ăn thì Hải Luân chạy đến.

Tuy rằng Giang Liên Ân muốn quay trở lại khách sạn nghỉ ngơi , nhưng vì không lờ xa Hải Luân nên cùng hai người đến PUB uống một chút rượu , trở lại khách sạn đã quá đêm.

Cô mệt mỏi thở phào, đang muốn vào phòng nghỉ ngơi , cách vách cửa phòng phút chốc mở ra.

Cô kinh ngạc nhìn thấy Nhiếp Tình Viễn dựa vào cạnh cửa , đầu hấn rối bù , sắc mặt âm trầm , thậm chí có cảm giác hấn phát ra lửa :” Anh.....”

Cô chưa kịp nói dứt lời đã bị hấn kéo vào trong phòng , hấn lớn tiếng đóng sầm cửa lại , đem cô đặt ở cửa , ồ ồ hơi thở thổi tới từ mặt hấn , nàng lập tức ngửi được mùi rượu :” Anh uống rượu ?”

Hấn không nói chuyện phiếm , nhưng nhìn chằm chằm cô , toàn thân căng thẳng , tựa hồ không biết nên làm thế nào.

Cả buổi tối , vì không ỉn suy nghĩ đến cô , hấn uống rượu , xem tài liệu , xem TV .Tất cả đều đã làm nhưng trong đầu của mình thỉnh thoảng xuất hiện bóng dáng của cô , còn không ngại đoán cô cùng Cát Lôi đang làm chuyện xấu . Ý niệm này trong đầu khiến hấn ngày càng táo bạo.

” Tôi còn nghĩ hôm nay em không trở lại. ” Hấn cắn răng nói.

Cô kinh ngạc nhìn hấn.

Hấn áp chế trong lòng bốc lên tức giận cùng dục vọng , bình tĩnh nói :” Ngày mai em quay về Đài Loan ngay cho tôi.”

” Tạo sao? “. Cô chần động :” Còn có một công việc phải làm.....”

” Tôi nghĩ tự tôi có thể xử lý việc này , nếu thật sự cần quá tôi sẽ tìm người hỗ trợ.” Hấn cắt ngang lời cô :” Em ở bên cạnh , tôi không chuyên tâm.”

Cô nhìn sắc mặt hấn âm trầm.

” Sau khi trở về , tôi sẽ điều em đi chuyển ngành khác ...”

” Đợi đã.” Cô kinh ngạc cắt ngang lời nói của hấn :” Anh”

” Tôi đã quyết định .” Hấn thở sâu , lui ra phía sau từng bước :” Em có thể trở về phòng.”

Cô không hề cử động , chỉ im lặng nhìn hấn.

” Nếu em không đi , tôi không biết mình sẽ làm chuyện gì đâu.” Hấn áp lực nói.

Cô thở dài , trong lòng đủ thứ phức tạp bốc lên , trong đầu có âm thanh cô phát chạy rất xa , nhưng lại có âm thanh cô ở lại , dù sao cô cũng không có gì tổn thất.

” Anh nói đúng ,cuộc sống của ta từ năm mười tám tuổi đã kết thúc .Giờ tôi muốn có tình cảm cũng không dễ dàng vậy đâu.” Cô nhìn hấn (ai hiểu k?)

” Tôi biết em nói thế , nhưng người chết không thể sống lại , em muốn tiếp tục sống , nếu anh ta nhìn em như vậy cũng không vui vẻ gì.” Hấn nhún mắt nhau mày.

” Tôi biết.” Cô kéo căng khoé miệng:” Rất nhiều người đều nói thế.”

” Tám năm đã quá lâu.” Hấn không nhịn được nói một câu , hận không thể đem cô tỉnh ngộ.

Cô thở dài :” Anh thích tôi vì cái gì? Hay cũng là do anh đơn thuần muốn có tôi ?”

” Tôi thích em đối mặt với tôi rất dũng cảm.” Hấn mỉm cười , tuy rằng cô thoát nhìn dịu dàng yếu đuối nhưng thực chất bên trong rất quả quyết. ” Cũng thích em nhanh mồm nhanh miệng phản bác tôi , tôi không thể nói ra chính xác thích em vì cái gì nhưng là thật lòng , không đơn thuần là cảm giác thân thể. Nếu muốn tìm một người trên giường thì tôi có thể thẳng thắn cho em biết người như vậy không thiếu.”

” Tôi biết.” Cô không thể phủ nhận hấn rất có sức hấp dẫn của đàn ông.

” Cho nên tôi không thể đem em giữ bên người , tôi rất muốn em.!”

” Nếu Tôi nói trong lòng tôi có giọng nói hy vọng tôi mạo hiểm , anh phải làm thế nào?”

Hấn sững sốt , lập tức mừng như điên :” Em” Hấn ôm lấy bả vai của cô.

” Lý trí nói cho tôi biết , anh không phải là người tốt . Cho dù muốn tìm một người để mạo hiểm cũng không nên tìm anh . Anh rất độc tài , quá mạnh mẽ Trong lòng lại muốn tôi với anh cùng cho nhau một cơ hội.”

” Em nói thật chứ?” Hấn rút cuộc không nhịn được đem nàng kéo vào trong lòng ngực.

Mặc cho cô bị kéo vào trong lòng , nhiệt độ của hấn toả qua lớp vải , cọ xát vào da thịt , cô nhẹ nhàng thở dài . Một người đàn ông như vậy , có thể làm cho người ta bốc cháy lên.

” Liên Ân , hãy trả lời anh.” Hấn khàn khàn nói , gương mặt quá gần cô , con ngươi đen cũng lóe ngọn lửa.

Cô xem giữa con mắt của hấn có tia lửa , than nhẹ một tiếng :” Dạ , em đáp ứng anh.”

3. Chương 3

Vừa nói xong, như một ngọn lửa châm trên môi của Giang Liên Ân, môi của Nhiếp Tĩnh Xa chiếm lấy môi của cô.

Giang Liên Ân nhịn không được thở dốc ra tiếng, người con trai này...Ai! Hấn bao phủ môi của cô,nhiệt liệt hôn cô ,khi môi hấn hòa nhập vào trong miệng , cô kịch liệt thở phì phò,hấn tấn công mãnh liệt như thể làm cho cô không chống đỡ được. Nhấm pháp hương vị ngọt của cô ,hấn phát ra một thanh âm khàn khàn.Hấn vẫn tưởng tượng cảm giác thưởng thức cô là cái gì,nhưng mà ảo tưởng nhiều cũng so ra không bằng sự thật , cô so với tưởng tượng của hấn còn muốn ngọt gấp mười. ” Ừm.....”Toàn thân cô như nhũn ra,cơ hồ chân không đứng được.

Hấn kích động ngọn lửa tình hôn cô làm cho tim cô đập nhanh, thân thể nóng lên.....Cô có dự cảm cùng hấn ở một chỗ không phải chuyện đơn giản ! Kể tiếp vài ngày,tựa như tham gia buổi lễ long trọng,tình thân Nhiếp Tĩnh Xa thực phần khởi,tình lực lại dư thừa,buổi sáng hai người bận công việc,rồi tới buổi tối,hấn liền mang Giang Liên Ân đến nhà hàng ăn buổi tối lãng mạn.Nếu không phải nàng quá mệt mỏi,hấn còn có thể lôi nàng ra bờ biển tản bộ. Buổi tối cùng ban ngày hấn hoàn toàn bất đồng,nghiêm khắc ít mà ôn nhu thì nhiều,sự quan tâm thay thế vẻ mặt hắt hăm cùng bá đạo,làm cho cô cảm giác được bội lần yêu thương sung ái. Trước khi về nước một ngày,hấn sắp xếp riêng một lộ trình nói muốn cùng cô rồi rã trôi qua một ngày,đưa cô cùng hai người đi shopping,xem phim,không nghĩ tới hấn lại mang cô đi vào bến tàu. Khi cô nhìn thấy du thuyền Mã Ly,cầm kinh ngạc thiếu chút nữa rớt xuống, biểu tình của cô làm cho hấn nhịn không được bật cười,vì cô giật mình mà khê nhếch môi hôn một cái ,” Em giật mình sao ?” Cô gật gật đầu, trong chớp lát mới khôi phục bình tĩnh. ” Tất cả đều là của anh?”

“Đúng” Hấn cười nói.” 5 năm trước anh mua, anh thích ngày nghỉ đi du thuyền ra biển giải sầu,cái này không là gì,rất nhiều người đều làm như vậy.”

” Em chỉ xem qua trên TV.” Cô đương nhiên biết sẽ có người lái du thuyền đi ra ngoài chơi,nhưng biết là một chuyện , chính mình nhìn thấy lại là chuyện khác. “Du thuyền tốt ở chỗ chính là em thật sự muốn khi thanh tĩnh,không có người quấy rầy em.”

“Nhưng thật ra, loại thanh tĩnh này cũng không tiện nghi.” Hấn cười to: “Kiếm tiền chính là muốn lấy đến hoa, anh mang em đi shopping,ngày hôm qua anh đã muốn gọi cho em nên dự định chuẩn bị thật tốt.” Cô

đi theo hần xuống khoang thuyền, quả nhiên phát hiện đã chuẩn bị tốt không ít đồ ăn và rượu ngon Hần điều khiển du thuyền rời bến tàu, cô đứng ở bong tàu ngắm nhìn cảnh sắc xung quanh, càng cách xa bờ, hỗn loạn huyền ảo giống như cũng rời xa. Gió biển thổi rối tóc, cô không để ý lắm, mặc cho tóc tung bay trong gió, nếu không phải bởi vì hần.

Đại khái đời này cô không có cơ hội ngồi trên du thuyền. Ngẫm lại, gia cảnh 2 người thật sự kém rất nhiều, gai đình của cô chính là ở bậc trung, xí nghiệp gia đình hần lớn thứ 2, nhất định sẽ có người cho rằng cô trào cao ??? Cô nhẹ nhàng thở dài, đem cảm xúc không xác định được trong lòng đẩy ra, cô không muốn tự chuốc thêm phiền toái, khiến tất cả tự nhiên tiến hành đi! Chạy đến một vùng biển không người, Nhiếp Tĩnh Xa tắt động cơ, làm cho du thuyền theo sóng biển chậm rãi phập phồng, sau đó bưng rượu cùng thức ăn ngon đi lên boong tàu, nằm phơi nắng. Hiện tại cô rất cục biệt vì sao hần vì có cái gì có có một làn da màu đồng cổ. “Muốn xuống bơi lội không?”

” Nhưng em không mang áo tắm” Giang Liên Ân dừng lại, bỗng nhiên nói: “Đừng nói với em, ngay cả áo tắm anh cũng chuẩn bị cho em nhé!” Nhiếp Tĩnh Xa cười nói: “Đương nhiên! Từ trước đến nay, anh làm việc luôn chu đáo. Nào đi, trước hết chúng ta bơi lội một chút, ầu đó đi lên ăn cái gì.” Cô không lay chuyển được hần, đành phải rời thuyền khoang thuyền đi thay áo tắm, vừa mở tủ quần áo ra, phát hiện hần cũng chuẩn bị hơn 10 bộ, cô cười lắc đầu, hần nghĩ rằng cô chụp ảnh bơi lội sao?” Cô chọn bộ một vài bộ kín đáo ngay cả đồ bơi, thuận tay cầm khăn lông quàng quanh người mình, đi lên boong tàu, lại phát hiện hần không ở boong tàu.

Cô nhìn xung quanh mới phát hiện hần đã ngâm mình ở trong nước biển. “Xuống dưới đây!” Hần hướng cô kêu to Cô đứng ở boong tàu nhìn thấy hần. Tuy rằng cảm thấy chính mình thực buồn cười, nhưng trước mặt hần, Giang Liên Ân vẫn là có chút ngượng ngùng kéo khăn mặt. Hình như nhận thấy cô xấu hổ, hần chìm vào trong biển bóng dáng biến mất. Lúc này cô mới đem khăn mặt để ở ghế, tâm tình khoái trá nhảy vào trong nước, nước biển mang theo một tia ấm áp, cô thoải mái mà mỉm cười, ngửa mặt ở trong biển nhìn nhìn về phía xa toàn một màu xanh của biển. Bỗng nhiên hần xuất hiện ở phía sau cô, lấy hai tay ôm lấy cô. Cô hoảng sợ, kêu sợ hãi một tiếng sau lại cười hần, hai người ở trong nước chơi đùa âm ỉ, truy đuổi. Khi hần ôm cô đi xuống thì trời đã tối, cô mỉm cười đắm vào bờ vai hần, mãi cho đến khi cô không có không khí, hần mới ôm cô lao ra mặt nước. Giang Liên Ân lớn tiếng thở dốc, “Anh thật xấu xa.” Cố ý mất hứng lườm hần. Hần cười hân lên của môi cô, đầu lưỡi thâm nhập vào trong miệng cô. Giang Liên Ân thả lỏng hân cổ hần, ở trong miệng thử hương vị của biển. Trong lòng hần rất ấm áp, làm cho cô ở trong biển thả lỏng thân thể, tùy ý sức nổi chống đỡ sức nặng của cô. Cô cảm thấy được toàn thân giống như ngọn lửa bình thường, chỉ có thể theo hần thiêu đốt, ở trong hỏa diễm, hai người phóng tất cả tình cảm mãnh liệt, đạt tới cao trào. Sau một hồi, hần mới có khí lực ngẩng đầu, lại phát hiện trên mặt hần có nước mắt. “Bảo bối, anh lại làm đau em sao?” Hần lo lắng hỏi. Nghe thấy sự lo lắng trong thanh âm của hần, cô lắc đầu nói: “Không có.” Cho dù đau đớn cô cũng không cảm thấy, hần mang đến vui sướng thật sự quá mạnh mẽ, cô không có cảm thấy được cái gì không khỏe. Tưởng tượng đến tình cảnh vừa rồi hần mới vừa rồi lấy lòng của cô, cả mặt cô đỏ hồng lên. Hần cười ôm chặt cô, “Anh không cho em cảm thấy đau.” Cô không nói chuyện, chính là đem mặt chôn ở cổ hần. “Anh cảm thấy được cảnh giống như rất muốn em!” Cô khiếp sợ ngẩng đầu, “Cái gì? Người điên rồi!” Biểu tình của Giang Liên Ân làm cho hần cười to thể mới biết hần đùa cô, tức giận đắm hần một cái, cầm lấy khăn tắm quàng lấy chính mình. “Đừng che, anh thích nhìn em.” Lần này nàng thông minh, hần bắt lấy tay cô đè xuống giường, lại cùng hần ở trên giường, nói không chừng chờ một chút hần thật sự tới đây, cô cũng không chống đỡ được. Hiện tại, hai cái đùi của cô tựa như trái cây đông lạnh, đều không có chút sức lực. “Em nghĩ em phải ăn cái gì, em đói bụng.”

Giang Liên Ân vội đi ra ngoài. Hần đành phải cũng đứng dậy đi theo sau cô. Ra sau boong tàu, cô phát hiện hần trắng trợn không có mặc quần áo, đỏ mặt quay đầu đi.

” Anh mặc xong quần áo được chưa?” Cô nhặt quần bơi lên boong tàu. “Anh đều tắm nắng như vậy, em nên thử xem.” Hần bỗng nhiên từ sau ôm lấy cô, hôn cô một cái. “Để anh giúp em phơi nắng” “Không cần.” Cô giãy dụa. “Mau thả em ra!” “Không cần!” Hần ôm càng mạnh. “Tại sao em lại muốn đẩy anh ra?”

“Tại anh cố ý làm cho em xấu hổ.” Giang Liên Ân cảm thấy được hần căn bản là cố ý.

Hần cười khê hân vành tai của cô. “Anh thích nhìn bộ dáng xấu hổ của em.” Cái này cùng bộ dáng bình thường của cô quả thực là khác nhau một trời một vực.

Giang Liên Ân trừng hấn liếc mắt một cái, ” Anh rốt cuộc có cho em ăn cái gì hay không ?”

Hấn lại hôn cô một chút rồi mới buông cô ra .”Cộp mẹ đói bụng, được rồi, chúng ta chờ một chút rồi sẽ tiếp tục.” Giang Liên Ân không khỏi xấu hổ,hấn vẫn là đang mặc quần bơi.

Cô lúc này mới cảm thấy được tự do một chút,cùng hấn cùng nhau ngồi xuống thưởng thức sandwich cùng cảm nhận hương thơm lạnh, gió biển thổi đến làm cho sức lực cô rung lên, cô đã hồi lâu không có thả lỏng như vậy.

Cùng hấn ở cùng một chỗ, cái gì cô cũng không lo lắng, bởi vì hấn đem hết thảy đều chuẩn bị rất khá, cô chỉ cần hưởng thụ là tốt rồi.

Ăn xong cơm trưa, hai người nằm ở boong tàu phơi nắng, nghĩ đến ngày mai sẽ quay về Đài Loan.Dĩ nhiên cô có chút luyến tiếc.Giang Liên Ân nhẹ nhàng thở dài, hy vọng thời gian có thể đứng im một khắc,

Nhưng cô biết không có khả năng, nghĩ đến người này, cô không khỏi lại thở dài

“Làm sao vậy?” Hấn khởi động thân thể, cúi đầu hôn cô một chút.”Tại sao em lại thở dài?”

“Không có gì, chỉ là cảm thấy như đang mơ.” Cô mỉm cười, ” Em thích cảm giác thả lỏng này.”

“Em bình thường thật nghiêm khắc với bản thân mình .” Hấn dùng lực hôn cô một chút, bàn tay to xâm nhập vào trong áo cô , ầu yếm sờ nắn thứ mềm mại của cô.

Giang Liên Ân vốn là muốn ngăn cản hấn,nhưng nghĩ đến ngày mai sẽ về nhà, cô quyết định mặc sức cùng hấn hưởng thụ cảm giác,hấn ở bên môi than nhẹ một tiếng,dịu dàng quay về hôn hấn,ở hai tay hấn rắn chắc nắm đen dao động.

Không biết tại sao,đối với chuyện ngày mai phải về nước, cô mơ hồ có chút bất an, lại không biết chính mình bất an cái gì.Có lẽ là mấy ngày nay rất hạnh phúc,làm cho cô cảm thấy không thực tế,g giống như ở trong mộng.

Cô lo lắng vừa rời khỏi Mỹ,mộng này sẽ tỉnh! Trong lòng bất an làm cho cô không biết như thế nào cho phải.Đã thật lâu cô không có cảm giác không xác định thế này.

Giang Liên Ân nhẹ nhàng ôm chặt hấn, ở giữa tình dục tiếng ngâm giã giụa, Mặc kệ tương lai như thế nào.Cô nhẹ giọng nói với chính mình, cô không hối hận.....

4. Chương 4

Thử ôm một người khác

Thử tập trung ôm ấp người khác

Em nghĩ muốn thử yêu một người khác.

...

Đài Loan

“Oa! Mặt của cô thật đáng sợ, phơi nắng thế nào lại thành như vậy?”

“Nước Mỹ nắng hại như vậy sao?”

Vừa vào văn phòng,xung quanh liền vang lên thanh âm quan tâm

” A, Tại tôi quên bôi kem chống nắng.” Giang Liên Ân trả lời

Chung quy cô không thể nói cho đồng nghiệp , bởi vì cô cùng quản lý ở trên boong tàu làm mây làm mưa mà bị phơi nắng đi?

Tưởng tượng đến đây,mặt của cô đỏ bừng lên ,may mắn là người phơi nắng khiến sắc mặt phỉếm hồng,cho nên những người khác mới không nhận ra cô đang thẹn thùng.

Gần như ngày đó cả ngày đều hoan ái, Nhiếp Tĩnh Xa tinh lực thật sự quá mức dồi dào. Căn bản cô không có biện pháp ngăn cản hắn, khiến cô cảm thấy da mình đỏ nóng lên khi đã không kịp bổ cứu, mặc dù có kem chống nắng, nhưng da của cô rất dễ bị phơi nắng. Cho nên rất nhanh như trứng tôm đã nấu chín.

Kỳ thật hôm nay cô đã tốt lên rất nhiều, tất cả có thể làm là phương pháp chữa trị bọn họ làm. Cô tin tưởng hai ngày sau sẽ tốt lên một chút.

Chạy tắt nhanh đi đến ngồi sau chỗ ngồi, cô cầm lấy cốc nước đổ dốc trên mặt, bổ sung hơi nước trên mặt. 5 phút đồng hồ sau, Nhiếp Tĩnh Xa đi đến, gọi cô tiến vào văn phòng. Giang Liên Ân thở sâu, cầm lấy giấy ghi việc đi phía sau hắn.

“Hôm nay lịch trình của anh có.....”

“Từ từ!” Hắn xoay người, thuận tay đóng cửa lại.” Anh gọi là em vào không phải muốn em báo cáo lộ trình.”

” Có chuyện gì sao?” Cô sửng sốt

“Mặt của em xem ra tốt hơn nhiều.” Ngày hôm qua thật đúng là khiến hắn hoảng sợ, mặt của em đỏ như quan công. Hơn nữa còn có hiện tượng tróc da, nếu biết cô dễ bị phơi nắng thế, hắn sẽ không nán lại ở trên boong tàu.

” Để anh xem da mặt em thế nào.”

Hắn nghiêng mặt hôn cô.”Không có việc gì là tốt rồi.”

Giang Liên Ân xấu hổ đẩy hắn ra một chút :”Chúng ta đâu có công việc cá nhân rõ ràng.”

” Anh biết.” Hắn lại hôn cô một chút.” Chút nữa anh sẽ gọi người bộ phận quản lí vào, giúp em bổ nhiệm một chức vị mới.”

Giang Liên Ân gật gật đầu, đây là điều kiện lúc trước của cô.

” Nhưng còn lý do thì tự em phải nói.” Hắn nhắc nhở cô.

” Em biết, em sẽ nói hiện giờ rất mệt mỏi.” Cái này là lời nói thật.

Hắn nhìn chăm chăm mặt của cô.” Em xác định như vậy sao? Không cảm thấy uỷ khuất sao?.”

Giang Liên Ân sửng sốt lập tức cười lắc đầu.”Không đâu, em vốn dự định sau công việc này rồi sẽ nghỉ ngơi.

“Nghỉ ngơi? Vì cái gì?”

” Từ lúc học đại học em đã bắt đầu đi làm, đã 6 năm không nghỉ ngơi, muốn có kỳ nghỉ dài hạn cho chính mình nghỉ ngơi một chút cũng không quá hẹp hòi chứ?”

Hắn gật gật đầu.”Cái kia cũng là.”

Giang Liên Ân không nghĩ thời gian làm việc để làm việc cá nhân, vì thế nói. “Nên đi làm.”

Nói cho anh biết lộ trình hôm nay”

Cô mở giấy ghi việc, bắt đầu báo cáo. Hai ngày kế tiếp, hắn lại khôi phục bá đạo kia thành cấp trên đáng ghét, duy nhất có cái không giống chính là cô không chịu nổi cái liếc mắt của hắn, hắn nháy mắt với cô, nàng tức giận bắt đầu muốn biến mất ra khỏi tầm nhìn của hắn..

Khi tan tầm, cô nhận được một cuộc điện thoại ngoài ý muốn.

“Alô? Là em, Tào Lệnh Tề, chị bận không?”

“Không có, mới tan về.” Nghe thấy thanh âm Tào Lệnh Tề, Giang Liên Ân liền không tự giác trở nên nhu hòa.

“Vậy em có thể mời chị ăn buổi tối không?”

“Mời cậu ăn cơm?”

“Đúng,em viết một bài văn đóng góp tập san của trường,không nghĩ tới được giải thưởng cao nhất. “Tào Lệnh Tề giọng nói không giấu được hưng phấn

“Thật sự? Chúc mừng cậu.” Nàng thiệt tình nói: “Tôi không biết được cậu còn có thể viết văn.”

“Viết dễ thôi.” Tào Lệnh Tề cười cười, ‘Đi ra ngoài ăn cơm thế nào?’

” Được, Cùng lắm tôi mới là người nên mời cậu. hihi. Nhưng hôm nay buổi tối tôi có chút việc, tôi xem xem có thể hủy bỏ được hay không....”

“Không cần, nếu chị có việc vậy ngày mai cũng được.”

“Như vậy sao được! Việc cậu đoạt giải chính là việc lớn, như vậy đi,chúng ta hẹn trước bảy giờ,gặp ở chỗ cũ,nếu có thay đổi,tôi sẽ gọi điện cho cậu hủy bỏ.

” Oke.” Tào lệnh đồng ý vui vẻ cúp điện thoại.

Giang Liên Ân đứng dậy gõ cửa văn phòng Nhiếp Tĩnh Xa,sau đó đẩy cửa tiến vào.

“Chuyện gì?” Nhiếp tĩnh xa ngẩng đầu.

“Có chuyện.” Cô bỗng nhiên có chút khó mở miệng. “Tối nay em có chút việc,ngày mai cùng nhau ăn cơm chiều nhé?”

“Chuyện gì?” Hần nhíu mi, “Không phải đã không có sao?”

“Một người bạn học.... đóng góp ở tập san trường,không nghĩ lại được giải cao nhất,cho nên muốn cổ vũ cậu ấy một chút,chúc mừng một chút.”

Lông mày hần vẫn là nhăn thật sự nhanh,đều không phải hần không là nhà thông thái,mà rõ ràng đâu có chuyện gì,thế nhưng cô tạm hủy bỏ,hần đương nhiên mất hứng.” không thể mai chúc mừng sao?”

Cô thở dài, “Em chỉ là muốn chúc mừng ngày cậu ấy đoạt giải coi như có tình nghĩa,nhưng mà quên đi,không sao, em gọi điện thoại cho cậu ấy đổi sang ngày mai cũng được.”

” Khoan đã!” Thấy cô phải đi ra ngoài, hần gọi cô dừng lại.

Giang Liên Ân quay đầu lại, phát hiện hần đã đứng dậy rời khỏi chỗ ngồi.

” Thế này đi, chúng ta có thể cùng nhau ăn cơm.” Hần nói.

Cô kinh ngạc trước lời đề nghị của hần. “Này..... như vậy có hơi khó hiểu.”

” Tại sao?” Hần nhíu mi. “vừa lúc ta có thể quen bạn học của em.”

Cổ nuốt hạ nước miếng.”Ừ. Cậu ấy. Đã đi.”

Không khí nhất thời trở nên có chỗ khác lạ,Giang Liên Ân bắt đầu hối hận chính mình không nên tự tìm phiền toái, Tào Lệnh Tề cũng không để ý đổi thành ngày mai, cô vì cái gì thế nào cũng phải ước hôm nay không thể ?

Cô thở dài trong lòng,chuyện này là cô lo lắng không chu đáo,cô đơn thuần nghĩ muốn vì Lệnh Tề đoạt giải mà vì hần chúc mừng một chút,không nghĩ tới hiện tại lại khiến không khí trở thành lạnh lẽo như vậy.

Hần nhìn chăm chăm cô, rốt cục hiểu cái cô gọi bạn học chính là ai.” Em cùng người nhà của cậu ấy vẫn còn qua lại?”

Giang Liên Ân nhẹ nhàng gật đầu.”Chúng em ở chung một thị trấn.”

“Đến bây giờ anh còn chưa biết tên của cậu ta”

Cô chăm chú nhìn mặt hần,không phát hiện tâm tình thực của hần. “Tào Lệnh Văn”

“Các em cùng nhau lớn lên?” Hần lại hỏi.

Cô vuốt cằm, “Vâng , em với cậu ấy lớn lên cùng nhau.”

Thấy cô xoay người đi, hần đem cô kéo vào trong lòng

“Anh.” Cô từ chối” Bây giờ còn là thời gian làm việc.”

” Anh đã nói là tan tầm!” Hấn cầm lấy cầm cô.” Ở đây anh làm ông chủ.”

Trong lời nói của hấn làm cho cô vừa bực mình vừa buồn cười. “Anh cũng quá độc tài ?”

“Em không thích đàn ông độc tài?”

“Không có phụ nữ sẽ thích....”

“Cậu ấy đâu? Bộ dáng như thế nào,vừa ôn nhu sẵn sóc?” Hấn đột nhiên hỏi.

Cô có cảm giác dục vọng tới.” Hiện tại không phải thời điểm nói cái này/”

“Thật không? Khi nào mới là thời điểm tốt để nói?” Hấn nhìn chăm chăm cô.

“Anh vì cái gì đột nhiên muốn biết chuyện Lệnh Văn?” Cô thở dài.

“Anh không thể biết sao ?”

“Không phải.” Cô nhủ mi.” Anh muốn biết thì em có thể nói cho anh ,nhưng hiện tại anh.....Giống như đang tức giận em.....”

” Anh không tức giận” Thà nói là tức giận ,không bằng nói là tâm trạng không vui vẻ, hấn biết chính mình không nên cùng người ta phân cao thấp,nhưng trong lòng chính là buồn bực,cúi đầu xuống liền hôn miệng của cô.

“Tình Viên...” Cô cố giãy giụa.

Hấn càng ôm chặt cô,dùng sức hôn môi cô, trần trọc mát.

Cô dồn dập thở dốc,bỏ mặc cùng hấn phân cao thấp, sức của cô đánh không lại hấn,hấn che dấu tức giận cùng khó chịu vừa hôn không bỏ sót.

Hấn chính là tức giận! Cô ở trong lòng than nhẹ một tiếng,không biết làm thế nào để trấn an hấn,đành phải há mồm làm cho lửa nóng từ lưỡi hấn cuốn sạch Cô,làm cho cảm giác tê dại quen thuộc lan tràn trong cơ thể.

Cô ôm lấy cổ hấn,khẽ vuốt mái tóc đen của hấn , hy vọng có thể trấn an cảm xúc thực của hấn. Cảm giác dục vọng của hấn lên cao,cô không khỏi nhẹ giọng thở dốc.”Tình Viên.....”

Hấn ôm lấy *** của nàng, dùng dương vật cọ xát nàng (á á á , ta vô tội >”<)=“”>

“Khoan đã, không thể ở trong này.”

” Tại sao ?” con người đen của hấn lóe dục vọng.

Cô lườm hấn, “Anh biết rõ còn hỏi,nơi này là nơi làm việc.”

“Chính là anh muốn .” hấn không nhượng bộ.

“Vậy thì cứ chịu đựng đi!” Về mặt hấn mất hứng làm cho cô cười ra tiếng.” Thả em xuống dưới,em phải đi gọi điện thoại hẹn hấn ngày mai.”

“Không cần,Anh không có hẹp hòi như vậy.” Hấn khì về khì, nhưng là không phải không thể lý giải ý kiến của cô, chính là trong lòng vẫn là có điểm không thoải mái.

Trước khi gặp gỡ hấn chỉ biết cô có cái nhớ mãi không quên, đã từng là bạn trai,hấn không thể có hy vọng xa vời mới vài ngày,cô đã đem hấn ra khỏi vị trí thứ nhất.

Vấn đề là,lí trí hấn có thể lý giải, tình cảm không cách nào đồng ý,hấn chán ghét cảm giác bị xuống thứ hai.

Lời nói của Niếp Tĩnh Xa làm cho Giang Liên Ân có chút cảm động,nàng biết hấn là người bá đạo cỡ nào,hiện giờ lại đồng ý nhượng bộ,hành động hấn làm cho cô uất ức.

“Cám ơn.” Cô nhẹ giọng nói.

Nghe giọng nói ôn nhu của cô, vẻ mặt hắn cũng dịu dàng xuống, cúi đầu hôn miệng cô một chút.” Buổi tối, em phải bồi thường anh.”

Mặt của cô trong nháy mắt trở nên hồng. ”Anh. . . .”

Hắn cười lớn che miệng cô lại, tận tình hôn mát, cô rất muốn trách cứ hắn, phải kiềm chế hắn một chút, những lập tức nghĩ đến hắn vừa mới nhượng bộ. Vì thế cũng mặc cho hắn tùy ý hôn.

A~. Mới ngày đầu tiên họ đã phá hủy ước định, rõ ràng không công tư rõ ràng...May mắn hai ngày sau cô sẽ chuyển đến ngành khác.

Tình hình đến lúc đó hắn là sẽ tốt hơn một chút đi?”

“Oa! Mặt của chị không sao chứ? Đi công tác như thế nào mà trở về thành ra như vậy?” Vừa thấy Giang Liên Ân đến, Tào Lệnh Tề lập tức kinh hô

” Chỉ là phơi nắng, đừng lo.” Giang Liên Ân mỉm cười

Hai người hẹn ở một nhà ăn không khi cũng không tệ, nhìn thấy Tào Lệnh Tề tản ra hơi thở tuổi trẻ như ánh mặt trời, khỏe miệng Giang Liên Ân thủy chung lộ vẻ mỉm cười.

“Vây là tốt rồi.” Tào Lệnh Tề hơi chút yên tâm một chút, “Trước kia chị cũng rất dễ bị phơi nắng.”

“Tác phẩm của cậu đâu?” Giang Liên Ân cười đổi đề tài.

Hắn tự mình viết văn về :” Quay lại nhìn, làm thế mặt em sẽ xấu hổ.”

“Cậu còn có thể nhượng ngừng?” Giang Liên Ân cười trêu nói

“Đương nhiên, da mặt em bị đánh tùy ý.” Hắn cố ý tư thế bắn ở hai má.

Giang Liên Ân bị Tào Lệnh Tề đùa rất vui vẻ, cho tới nay hắn đều cởi mở như vậy, cùng hắn ở chung thực nhẹ nhàng.

Khi dùng cơm hai người hữu thuyết hữu tiếu, không khí rất tốt. Bỗng nhiên Tào Lệnh Tề hỏi một câu, làm cho Giang Liên Ân kinh hãi.

“Đến giờ chị có bạn trai chưa?”

“A ?” Lòng của cô nhảy lên. ”Cái gì? Sao.... đột nhiên cậu lại hỏi câu này?”

Tào Lệnh Tề có ý nghĩ liếc nhìn cô một cái. “Năm trước chị đáp ứng em là quan hệ các bạn bè thật tốt.”

Cô suy nghĩ, chuyện này giống như, bất quá lúc ấy cô vẫn chưa đem lời nói của hắn để ở trong lòng.

“Anh trai em chết đã nhiều năm như vậy, em không hy vọng chị còn thương tiếc anh ấy.” Những lời này hắn không phải lần đầu tiên nói ra cùng cô.

” Chị biết.” Cô buồn mắt xuống. ” Chị có thử....đi quen một ít bạn.”

Cô chần chừ có nên nói cho Tào Lệnh Tề biết chuyện của nàng cùng Nhiếp Tĩnh Xa hay không

“Kết quả thế nào?” Hắn có vẻ có một ít khẩn trương.

“Có một ấn tượng cũng không tệ lắm.” Cô kín đáo nói,

“Thật không?” Hắn nhìn chằm chằm bàn khăn.

Cô nâng mắt lên, phát hiện hắn có chút không tập trung. “Làm sao vậy?”

‘ Em chỉ là nghĩ muốn.....’ Hắn cầm lấy chén nước uống một ngụm. “Em.....”

“Cái gì?”

Hắn liếc nhìn cô một cái.”Không có gì.”

Giang Liên Ân nghi hoặc nhìn Tào Lệnh Tề, “Nếu có chuyện gì có thể nói cho chị.” Cô so với hắn lớn hơn 5 tuổi, cho nên hắn là em trai của mình

“Thật sự không có gì.” Tào lệnh tè mỉm cười dối dễ tài. “Hôm nay em mời chị ăn tiệc lớn, mời chị đi xem phim được không?”

“Lần sau đi! Hôm nay chị hơi mệt, nghĩ muốn về sớm một chút để về nhà nghỉ ngơi.”

” À, em quên là chị mới từ Mỹ về, không quen giờ giấc chênh lệch sao?” Hấn hỏi.

“Không có. Cô lác đầu, ” Chị hôm nay muốn ở trên giường sớm một chút, muốn được ngắm bình minh vào buổi sáng. xem phim lần sau đi.”

“Được ,vậy chị về trước nghỉ ngơi cho tốt,xem ra chị hơi mệt.”

Hấn đề nghị đưa cô về, cô đáp ứng cho hấn lấy xe máy đưa cô về nhà, ngồi ở phía sau hấn.Bỗng nhiên nhớ tới tình cảnh trước kia Tào Lệnh Văn đi xe đạp của cô.

Lúc này nhớ lại khiến cô mỉm cười,cũng làm cho cô tự nhiên rầu rĩ.Bất quá cũng không có cảm nhận cái tê buốt,thời gian chậm rãi chưa khỏi miệng vết thương của cô.Cô nhẹ nhàng thở dài,không biết có nên tiến triển mà cao hứng hay không.

Sau khi về đến nhà,cô đem mũ bảo hiểm trả lại cho hấn,dặn hấn đi cẩn thận.

“Em biết rồi.” Hấn mỉm cười cam đoan với nàng.”Em sẽ cẩn thận”

Anh trai tại nạn ô tô mà chết.Cho nên cô luôn nhắc nhở hấn đi cẩn thận.

“Liên Ân” Tào Lệnh Tề dừng lại.” Bài văn kia có thời gian chị xem nhé.Xem xong,nói cho em biết chị có cảm nhận gì.”

“Được.” Giang liên ân cười gật đầu.

Thấy hấn đi , cô mới lên lầu, một hồi thì lên đến nhà,di động liên kêu..”Alo?”

“Bây giờ em đang ở đâu? Ăn cơm chưa ?”

Thanh âm Nhiếp Tĩnh Xa trầm thấp từ microphone truyền đến,không hiểu sao làm cho cô mỉm cười.”Vừa mới ăn xong,hiện tại đã về nhà.”

“Anh đi tìm em.” Hấn có vẻ thật cao hứng.

“Anh muốn đến đây? Nhưng em muốn ngủ.....”

“Anh với em cùng ngủ.”

“Anh?. . . .Alô? Alô?” Cô nhú mày ,người này như thế nào thành vậy? Căn bản không nghe người khác vào tai. Cô tức giận quay lại ,không nghĩ tới hấn lại bắt lấy tay cô.

“Người này thật là.” Cô không biết mắng hấn cái gì. “Không để cho anh mở cửa , nhìn xem anh thế nào .”

Cô tức giận đi vào phòng tắm,quyết định cho hấn một lần giáo huấn.

5. Chương 5

Tiếng chuông vang lên hồi lâu,làm cho Giang Liên Ân đến đau đầu.

Cô ngồi ở trong bồn tắm ngâm mình,mà khi cô nghe thấy Nhiếp Tĩnh Viễn bắt đầu kêu to tên của cô cố gắng gõ cửa, rốt cục cô cũng không chịu nổi.

Cô choàng áo tắm vào,thở hổn hển đi mở cửa,mở cửa xong liền nhin không được mắng “Anh rốt cuộc thôi đi!”

Thấy cô có vẻ mặt tức giận, hấn sừng sốt, lập tức nói: “Tại sao em lại lâu như vậy mới mở cửa? Thiếu chút nữa anh phải báo cảnh sát.”

“Báo cảnh sát? Anh báo làm gì?” Cô không thể tin lại mắng một câu.

“Anh nghĩ em ở bên trong xảy ra chuyện gì.” Hấn đi vào trong phòng.

Cô tức giận đóng sầm cửa,quyết định khổ sở giải thích.

” Anh có biết anh không bao giờ nghe lời nói người khác!” Cô chống nạnh nhìn hấn giận dữ.

” Em nói rất nhiều lần rồi.” Hấn xoay người đem cô kéo vào trong lòng,hôn miệng cô một chút.” Em như vậy thật khiến anh rung động.”

Tóc của cô ẩm ướt,mặc áo tắm trắng,khuôn mặt đỏ bừng,thật sự là vừa gọi cảm đáng yêu.

” Anh buông ra! em có lời nói với anh,không cần anh hôn em!” Cô ở trong lòng tức giận,giây dụa,dem mặt xoay lại.” Anh ngồi xuống cho em.”

Hấn nhú mi, lập tức cười ra tiếng.”Bộ dáng em tức giận thật đáng yêu.”

Cô suýt bốc hỏa. “Anh này.....Ngu ngốc! Rốt cuộc anh có nghe ta nói chuyện hay không ?”

“Đương nhiên là có.”

“Vậy anh vì cái gì còn qua đây?” Cô càng nói càng lớn tiếng.” Lời nói của em căn bản anh không nghe,còn cố ý nắm tay em, anh thật sự rất xấu xa.

Lời của cô làm cho hấn nhíu mày.” Anh xấu xa?” Hấn không tươi cười.

” Anh chính là như thế! Chưa bao giờ đem lời của em nói ghi vào trong lòng,muốn làm gì thì làm,như vậy em với anh ở chung như thế nào?” Cô vẫn còn tức giận.

Hấn không tươi cười :” Có ý tứ gì? Mới thời gian ngắn ngủi, em đã không muốn ở chung cùng anh,còn nói anh xấu xa?”

“Theo như anh nói em muốn ngủ, bảo anh không cần qua đây,anh căn bản không nghe.” Cô lườm hấn.

“Hiện tại em là muốn anh đi sao?” Hấn giận tái mặt.

“Anh phải đem lời nói của em để vào tai , anh căn bản không tôn trọng em.” Cô nhíu mày.

“Anh không tôn trọng em sao?” Trong lòng hấn bốc hỏa.” Nếu anh không tôn trọng em, buổi tối hôm nay sẽ cho em đến nơi hẹn.”

” Em.....”

” Anh lo lắng cho em,nghĩ muốn nhìn em,còn bị em nói xấu xa?” Hấn rống lên.” Em có nghĩ đến anh hay không ? Không ngờ trong lòng em vĩnh viễn chỉ có anh ta!”

Ngón tay Nhiếp Tĩnh Viễn duỗi ra phía trước,chỉ vào ảnh chụp ở quầy TV, Giang Liên Ân vừa thấy ảnh chụp,trong lòng nhất thời thấp thỏm bất an,đó là ảnh chụp Tào Lệnh Văn...Chính xác mà nói,chính là ảnh cô cùng Tào Lệnh Văn chụp chung.

Thời gian đông lại một cách bất an,hấn cắn tức cô, qua vài giây mới nói thêm.” Anh lo lắng em cùng cậu ấy ăn cơm xong, sẽ nghĩ đến anh ta mà buồn,anh không yên lòng cho nên muốn giúp em, kết quả em nói anh xấu xa?”

Lời nói của hấn làm trong lòng cô nổi lên một trận áy náy.” Em không biết em.....”

“Tính anh nhiều chuyện, anh đi” Hấn đứng dậy rời đi.

“Tĩnh Viễn” Cô vội vàng kéo tay áo hấn. “. Xin lỗi, em không biết, em nghĩ.....Ai.....Thực xin lỗi.”

Cơn tức của hấn vẫn còn rất lớn,quay đầu lại còn muốn mắng vài câu, đã thấy cô cúi đầu thở dài, trong lúc nhất thời, trách móc ở trong người toàn bộ nghẹn ở yết hầu.

” Em thật không ngờ anh lại nghĩ như vậy” Cô ngẩng mặt lên.” Thực xin lỗi.”

Về mặt áy náy của cô làm cho tâm hấn nhất thời mềm nhũn. “Quên đi, anh....dù sao quên đi.” Hấn đem cô ôm vào trong lòng.

“Ồ trong điện thoại anh với em đã nói rõ ràng.” Hấn hôn mặt cô.” Anh không nghĩ cho em cơ hội cự tuyệt,cho nên mới tắt máy.”

Cô than nhẹ một tiếng hấn giữ hơi thở của cô, mút hương vị ngọt ngào của cô,cô há mồm cho đầu lưỡi hấn tiến công thần tốc,nhắm nháp vị rượu ở đầu lưỡi hấn,hấn bởi vì lo lắng cho cô mà uống rượu sao? Nghĩ vậy, cô không đành lòng thở dài.

Hấn ôm lấy cô ,thấp giọng hỏi phòng ngủ của cô ở đâu? Giang Liên Ân chỉ hai gian phòng loại xoàng, lập tức lại thay đổi chủ ý “đi gian thứ nhất.”

” Tại sao?” Hấn nghi hoặc hỏi.

Biểu tình của cô có chút khó xử,dừng lại rồi mới nhỏ giọng nói :” Phòng ngủ có ảnh chụp Lệnh Văn”

Không khí nhất thời trở nên có chút quỷ dị, cô ngấm mắt hấn không chút thay đổi,đang muốn giải thích,hấn lại ôm cô đi vào gian phòng thứ nhất,cúi đầu liền chiếm miệng của cô.....

Trong không khí tràn ngập mùi hoan ái,Nhiếp Tĩnh Viễn đem Giang Liên Ân mềm nhũn vô lực ôm lên giường,cởi quần áo còn sót lại trên người hai người.

Khi hấn trần trụi đem cô ôm vào trong lòng, cô tựa quây

“Vẫn còn không ngủ,bảo bối.” Hấn hôn cô đến sưng miệng ” Anh có thương tổn đến em không?”

Lo lắng trong giọng nói của hấn làm cho cô ổn định tinh thần .”Không có, em tốt lắm, chỉ có ngay từ đầu có điểm không thoải mái,về sau thì không.”

Hấn hơi thả lỏng một chút,” Anh không biết anh suy nghĩ cái gì, anh không cố ý”

“Em biết.” Cô đem hai má tựa vào trong lồng ngực hấn,dễ hiểu khi đó hấn chỉ là bị tức giận che mờ.” Em không sao , anh đừng suy nghĩ nhiều.”

Hấn gối tay trái ra sau đầu,một tay kia vuốt ve lưng bóng loáng của cô,thở dài.” Anh biết có nhiều lúc anh.....tính tình hơi độc đoán,cá tính dường như bá đạo,nhưng anh không phải không để ý người khác.”

” Em biết.” Cô dịu dàng đáp lại.

” Em nói đúng, anh tắt máy là không đúng, anh không muốn nghe em cự tuyệt.”

“Không sao, tắt cả là quá khứ rồi.” Cô hiểu được vì sao hấn tức giận mà đến.

Hấn xoay người đem cô đặt ở dưới thân, cúi đầu hôn môi cô ” Em vốn nghĩ đem anh đẩy ra,làm cho lòng anh phiền muộn ý loạn.” Hấn chưa từng có loại cảm giác này.

“Tĩnh Viễn.” Cô thở dài ” Anh hãy nghe em nói , em không phải muốn đẩy anh ra,nếu em muốn đẩy anh đi thì em sẽ không đáp ứng quan hệ với anh, chỉ là em cần yên tĩnh một chút,nghĩ một số việc.”

“Muốn cái gì” Hấn không rõ.

“Muốn.....” Cô nhú mi.” Em cũng không biết, căn bản anh không cho em có một khoảng không gian, em muốn suy nghĩ như thế nào?”

Hấn vuốt ve cơ thể mềm mại của cô.” Anh không thích e, nghĩ , một chút cũng không.” Hấn cắn ở má cô một cái.

Cô buồn cười nói: “Cái gì nói không có? Giống như em thật nhàm chán,cũng như tự tìm phiền não”

” Anh lo lắng em tự tìm lấy phiền não.”

” Em không cần gánh cho em việc này.” Cô ôn nhu hôn đáp lại hấn.

Hấn ôm cô, cảm thấy hài lòng xoay người nằm xuống,rất nhanh lại sau hoan ái là mệt mỏi cùng thả lỏng tiến vào mộng đẹp.

Nghe thấy thanh âm hấn thở,cô thả lỏng cơ thể, mỉm cười đi vào giấc ngủ.

” A.” Thái Quý Doanh tựa đầu vào trên bàn.

“Làm sao vậy? Không thoải mái sao?” Giang Liên Ân lo lắng nhìn thấy đồng sự vuốt ve cái bụng tròn xoe. Thái Quý Doanh hển hển thở mạnh. “Thời kì mang thai sẽ như vậy,có khi đột nhiên bụng co vào một chút.”

“Vậy cô nghỉ ngơi tốt, bản báo cáo tôi sẽ giúp cô đánh.” Giang Liên Ân lập tức nói.

“Không cần đâu! Sức khỏe của tôi rất tốt, cô đừng lo.” Thái Quý Doanh lấy trong ngăn kéo bánh bích quy ra lên cắn một miếng. ” Hiện tại tôi phải khống chế cân nặng, nhưng miệng tôi lại..thật sự là không có biện pháp.”

Quý Doanh chìa ngón tay béo tròn .”Cô xem, bàn tay toàn là mỡ không à?”

Giang liên ân cười nói: “Làm sao ?”

“Không sao! Cô không thấy ngay cả nhẫn tôi cũng không mang được.” Thái Quý Doanh thở dài thật to.

“Đó là hội chứng phù! Sinh xong sẽ gầy trở lại.” Giang Liên Ân an ủi cô.

“Tốt nhất là như vậy, béo lên 15 kg! Thật là khủng bố.”

Nhìn Thái Quý Doanh lại ăn một miếng bánh qui, Giang Liên Ân ngăn cản cô lại.” Đừng ăn nhiều như vậy, không phải vừa mới nói phải khống chế cân nặng sao?”

“Cho cô ăn.” Thái Quý Doanh đem cả gói bánh qui cho Giang Liên Ân,” Tôi không ăn nữa.”

“Được rồi!” Giang Liên Ân đành phải nhận lấy bánh bích quy.

Thái Quý Doanh liếc mắt ngắm cô một cái,đột nhiên hỏi.” Cô không phải có bạn trai sao?”

” Hả?” Giang Liên Ân sửng sốt,không hiểu chủ đề câu chuyện vì cái gì chuyện tới lên trên.

“Tôi thấy gần đây cô hay nói chuyện điện thoại rất bí mật .”

“Có như thế sao?” Cô được điều đi vào bộ phận đúng ngày thứ năm,cuộc sống so với trước kia không có khác nhau nhiều. Từ khi nào cô lại nói chuyện qua điện thoại bí mật như vậy?

“Có hả?” Thái Quý Doanh khẳng định.” Có đôi khi cô nói chuyện rất nhỏ,giống như sợ bị người nhà nghe được.”

“Có sao?” Giang Liên Ân lộ ra chút biểu tình chột dạ, cô hiểu được Thái Quý doanh đang nói gì,chỉ cần Nhíp Tĩnh Viễn gọi tới, cô sẽ theo bản năng đề thấp giọng.

“Đừng giả bộ! Giả bộ sẽ không giống.” Thái Quý Doanh cố ý chọc Giang Liên Ân. ” Nhất định là bạn trai đúng không, mỗi lần nói xong đều cười đến hạnh phúc.”

Giang Liên Ân ngượng ngùng đỏ mặt, bộ dáng bị lật tẩy rất rõ rệt, làm cho Thái Quý Doanh cười ha ha,càng xác định mình nói đúng.

“Vậy không có gì,ngượng ngùng làm chi?” Thái Quý Doanh cười nói.” Hiện tại lời đồn ở văn phòng đã không còn giá trị.”

“Lời đồn đãi gì?” Giang Liên Ân vẽ mặt nghi hoặc.

“Nói cô là động vật máu lạnh, người đẹp lạnh lùng, khinh thường đàn ông.” Thái Quý Doanh kể chi tiết,” Còn từng nói qua cô là tình nhân của chủ tịch”

Giang Liên Ân kinh ngạc trừng lớn mắt,trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

“HaHa! Cô đừng để ý,văn hóa văn phòng chính là như vậy, trước kia cô là thư kí của chủ tịch, cùng các đồng nghiệp khác tiếp xúc không nhiều lắm,mọi người không có cơ hội biết cô,cho nên sẽ nói này nói nọ.”

“A !” Giang Liên Ân gật gật đầu, vẫn còn không biết cần phải trả lời cái gì,cô cũng không để ý những lời đồn đãi này,nhưng mà thật ra có chút kinh ngạc hóa ra bản thân mình ở trong lòng đồng nghiệp là người như vậy.

“Nhưng mà hiện tại có tin đồn mới”

“Tin đồn gì?”

“Tất cả mọi người đang nói cô nhất định là đắc tội quản lí, cho nên mới bị điều sang ngành khác.” Thái Quý Doanh bộ dáng tò mò, hy vọng Giang Liên Ân cung cấp một ít tin tức.

Nghe thấy ý kiến này, Giang Liên Ân dĩ nhiên có chút nhớ nhưng cười, nàng biết thời biết thế nói: “Nói không chừng! Tôi cũng không hiểu được.”

“Cô cùng quản lí ở chung như thế nào?” Thái Quý Doanh truy hỏi đến cùng.” Nghe nói ông chủ tính tình không tốt, có phải sự thật hay không?”

Giang Liên Ân đang muốn trả lời, lại phát hiện có một hai nữ đồng nghiệp đang nhìn về phía cô, cũng là vẻ mặt tò mò, làm cho cô cảm thấy rất muốn cười. “Tính tình quản lí rất lạ.”

“Vậy cô có biết quản lí thích gì hay không?” Lại Nhã Phân ở bên nghe trộm thật lâu không nhin được mở miệng hỏi.

“Thích cái gì?” Giang Liên Ân nhìn về phía cô.

“Đúng vậy! Hẳn thích ăn cái gì? Thích dạng phụ nữ gì?” Lại Nhã Phân hỏi.

“Để làm chi, cô muốn theo đuổi quản lí?” Hoàng Tĩnh Nghi- một đồng sự khác cười hỏi.

“Nghĩ muốn một chút mà thôi!” Lại Nhã Phân miệng cười cười.” Có tiền, lại vừa nhiều tiền, sẽ không tin các cô không động tâm.”

” Đúng vậy!” Thái Quý Doanh cười nói tiếp, “Nếu không phải tôi đã lấy chồng, ta nhất định sẽ theo đuổi quản lí!”

Nghe Thái Quý Doanh nói như vậy, Giang Liên Ân nhin không được cười ra tiếng.

“Nói thật với cô.” Thái Quý Doanh vừa nói vừa cười.” Ai lại không muốn làm Chủ tịch phu nhân a?”

“Nói mau! Cô có biết quản lí thích dạng phụ nữ gì không? Nghe nói bạn gái trước kia của hắn đáng đều cao gầy, không chỉ khuôn mặt đẹp, đáng người cũng khỏe, cô đi theo quản lí mấy tháng này, có hay thấy cùng người đẹp hẹn hò không?” Thái Nhã Phân truy hỏi đến cùng.

“Tôi không biết, thư kí không quản việc này?” Giang Liên Ân nói, về điểm này cô nói thật.

“A? Thất vọng rồi!” Lại Nhã Phân thở dài.

“Thất vọng làm gì? Cô xác định nên dừng cảm theo đuổi thôi!” Hoàng Tĩnh Nghi giễu cợt.

“Quản lí làm sao nhìn đến những người như chúng ta?” Lại Nhã Phân lại thở dài.

” Tôi nghe nói người đẹp đối với anh ta yêu thương nhưng nhớ không ít.” Hoàng Tĩnh Nghi cung cấp thông tin.” Anh ta gặp gỡ nhiều người đẹp cũng không lâu dài, cho nên có người nói anh ta là lừa gạt.”

“Cái này hình như tôi có nghe qua.” Lại Nhã Phân gật đầu.” Nghe nói chủ tịch hy vọng hắn cùng thiên kim tập đoàn Lợi Phong kết giao.”

Giang Liên Ân nhin không được vênh tai nghe.

“Dù sao trong giới buôn bán chính là như vậy. quan hệ thông gia đến, quan hệ thông gia đi” Thái Quý Doanh nhún vai.” Tôi xem qua ở tạp chí, thiên kim tập đoàn Lợi Phong hình như gọi là Tạ Chi Nghiên, thật sự rất đẹp.”

Giang Liên Ân không tự giác than nhẹ một tiếng, nói không rõ trong lòng rốt cục có cảm giác gì, giống như có chút ê ẩm.....

Cô mượn cớ đi vào uống trà, rời khỏi chỗ ngồi, lúc này cô bắt đầu suy nghĩ, đáp ứng cùng Nhiếp Tĩnh Viễn kết giao rốt cục là tốt hay xấu? Rõ ràng gia cảnh hai người không môn đăng hộ đối, cô vẫn còn đáp ứng.

“Không... không hối hận!” Giang Liên Ân nỉ non một tiếng, như thế nào hiện tại lại suy nghĩ vớ vẩn? Lòng người quả nhiên không biết đủ!”

Nói thực, Nhiếp Tĩnh Viễn tuy rằng hơi bá đạo một chút.Nhưng đối với cô lại rất tận tình,cũng rất tốt với cô , cô thật sự không có gì bất mãn.

Lúc trước đáp ứng hần kết giao, cũng không phải muốn hy vọng tâm hần,bọn họ hai người có thể đi đến khi nào cũng là không biết, hà tất phải lo sợ không đâu?

Tất cả.....Tùy duyên đi!

6. Chương 6

Nói là không khó ,nhưng thực tế khi thực hiện mới phát hiện văn kiện này thật sự không phải chuyện dễ dàng.Vào lúc ban đêm,hai người lần thứ hai khước miệng nhếch lên.

Không khí ngay từ đầu vẫn còn đầy vui sướng,hai người ăn món hầm do Giang Liên Ân tỉ mỉ đích thân ra tay ,cuộc tán gẫu hôm nay đã phát sinh ra chuyện,đối với người trợ lý vừa tới, Nhiếp Tĩnh Viễn cực kì không vừa lòng.

“Phản ứng của cậu ta so với em rất khác xa , anh liếc mắt một cái,em đã xác định được anh muốn cái gì, cậu ta còn kém xa!”

Giang Liên Ân buồn cười nói”: Phải bồi dưỡng mới được chứ, thử quan sát anh đi , anh cho là mỗi người đều có thuật đọc tâm à?” Lần này theo thói quen trước đây của hần, một gã trợ lý nam đặc biệt trúng tuyển.

Nhiếp Tĩnh Viễn mỉm cười buông đĩa ăn :”Ý của em là em biết thuật đọc tâm sao? Anh nghĩ cái gì em đều biết?”

” Em làm sao biết được nanh suy nghĩ cái gì?” Cô cười nói:” Nhưng mà về sau chung sống lâu,đại khái sẽ biết anh muốn đồ vật gì,dù sao khi công tác , anh có yêu cầu duy nhất chính là tư liệu đều phải chuẩn bị tốt,đưa cho anh chậm một giây,anh sẽ không vui.”

Cô đứng dậy thu dọn bàn ăn,hần giữ chặt tay cô, ý bảo cô một lát nữa hãy thu dọn,đem cô kéo lên trên đùi” Em nấu ăn tốt lắm.” Đây là lần đầu tiên cô nấu đồ vật này nọ cho hần ăn,nhưng lại là ở trong nhà hần.

“Ngày nào đó anh cũng mời lại em một lần, em cũng rất cao hứng.” Cô giấu cợt hần

“Cái này rất khó, từ trước tới giờ anh chưa đụng tay vào bếp , anh chỉ ...”

“Trà đến chìa tay,cơm đến há mồm.” Cô nối tiếp lời nói hần.

Hần cười ha ha, đang muốn hôn trộm,tiếng chuông di động vang lên.

“Là di động của em .” Cô đứng dậy đi đến phòng khách,cầm lấy điện thoại màu bạc ở trên bàn. “Alo?”

“Là em , chị Liên Ân.”

“Chuyện gì?”

“Mấy ngày nay ,chị có thể đồng ý không? Em còn thiếu chị một buổi xem phim.” Tào Lệnh Tề nói.

“Lời em nói l thật à? Nhưng mà cũng không có việc gì.”

” Em đã hứa là không nuốt lời ?” Tào Lệnh Tề lập tức nói.” Ngày mai hoặc ngày kia được không?”

“Vậy đi! Ngày kia.”

“Cái kia..... bài văn của em , chị xem chưa?”

“Chị xin lỗi,mấy ngày nay hơi bận.” Giang Liên Ân ngượng ngùng nói. Thiếu chút nữa cô đã quên chuyện này.

“Không sao,không xem cũng không sao.”

“Như vậy sao được?” Giang Liên Ân lập tức nói: ” Tác phẩm lớn của cậu , chị nhất định phải có vinh dự đọc qua, chị.....”

Cô dừng lại, phát hiện Nhiếp Tĩnh Viễn đến bên người cô, cô dịch chuyển ra khỏi vị trí khác tiếp tục nói.”
Cậu muốn xem phim gì?”

” Em cái gì cũng được, chị quyết định thì được rồi.”

“Được.” Phát hiện Nhiếp Tĩnh Viễn lại gần cắn tai cô, Giang Liên Ân khẽ kêu một tiếng, trực tiếp né tránh.

“Làm sao vậy?” Tào Lệnh Tề hỏi.

“Không có gì, có con gián.” Giang Liên Ân vừa mời dứt lời, Nhiếp Tĩnh Viễn bỗng nhiên đem cô bỏ nhào ở trên ghế sofa. Cô tức giận đẩy hắn.” Chúng ta nói chuyện này sau, chị còn có chút việc.....”

“Oke.” Tào Lệnh Tề không có nghi ngờ, cao hứng cúp điện thoại.

“Anh làm gì vậy?” Tất cả cắt đứt nói, Giang Liên Ân lập tức kêu la.” Em đang nói chuyện điện thoại!”

Hắn chăm chú nhìn bộ dáng tức giận của cô.” Tại sao phải cùng cậu ta đi xem phim?”

Giang Liên Ân sững sốt, hiểu được Nhiếp Tĩnh Viễn đã đoán được là ai gọi điện thoại đến, thấy biểu tình hắn không hề giận, cô kèm chế tính tình giải thích nói” Lần trước, em mời cậu ấy ăn cơm, vốn là ăn xong muốn đi xem phim, nhưng mà em mệt, muốn về nhà ngủ, cho nên liền hẹn lần sau.”

” Anh không thích em cùng đàn ông khác đi ra ngoài.” Hắn nói rõ, nhất là em trai của bạn trai cũ đã chết.

Cô sững sốt.” Anh....Anh ghen sao? Em chỉ coi cậu ấy là em trai”

“Không phải chị em ruột thịt.” Hắn ngắt lời cô.

“Anh thật sự là rất lắm chuyện.” Cô thúc hắn, muốn ngồi dậy.

Hắn đè nặng cô, không cho cô nhúc nhích.”VẬY ĐEM ANH GIỚI THIỆU CHO CẬU TA ĐI.”

Cô ngây ngẩn cả người.

“Không được sao?” Con người hắn sâu xa khó hiểu.

“Không phải, ” biểu tình của cô có chút khẩn trương.” Quá đột nhiên.....Trước hết em phải nói với cậu ấy một chút.....”

Hắn chỉ vào di động trên tay cô.” Vậy thì nói cho cậu ta bây giờ luôn đi.”

Cô xem mặt hắn không chút thay đổi bộ dáng, than nhẹ một tiếng.”Anh đang ép em.”

“Anh ép em?” Hắn cúi đầu đem môi dán lên môi cô. “Giới thiệu hai người chúng ta quen nhau là ép em sao?”

Hắn đưa tay luôn vào sau lưng cô, đem lưng của cô nhấc lên, làm cho cô ép sát trên người hắn.

“Tĩnh Viễn....” Cô thở dài một tiếng, “Nếu anh thật sự muốn biết cậu ấy, đương nhiên không thành vấn đề, nhưng mà em lo lắng anh sẽ khiến cậu ấy không chịu nổi.”

“Anh làm cho cậu ấy khó chịu” Hắn nhíu mi.

“Cá tính của anh, em rất hiểu.” Cô đối với hắn nhíu mày.” Anh còn không có gặp qua cậu ấy cũng đã chán ghét trước, còn không cho phép em cùng cậu ấy đi ra ngoài, về sau thấy cậu ấy, anh dễ gần với cậu ấy sao?”

Sắc mặt căng thẳng của hắn lần đầu tiên dịu dàng còn lộ ra vẻ tươi cười.”Ai.....em thật sự hiểu biết anh, chỉ là anh luôn không đoán ra em suy nghĩ cái gì.”

Tay hắn chuyển qua trước người cô, vuốt ve bộ ngực cao vút, một tay kia bắt đầu cởi áo sơ mi của cô,” Nói cho anh biết em suy nghĩ cái gì?”

“Mới vừa cơm nước xong.....Cứ như vậy hình như không tốt lắm.”

Hắn sững sốt, thấy hai tròng mắt cô mang mang theo ý cười, hắn nhận không được cũng cười ra tiếng, cơ thể căng thẳng bắt đầu thả lỏng, cô đúng là có biện pháp trấn an tâm tình hiện giờ hắn.

Hắn nhận không được bắt đầu hôn cô, vừa cười vừa hôn.” Anh chính là không nhận được muốn ăn em.”

“Cơ thể của em cũng không phải nam châm.” Cô vuốt ve bờ vai của hắn.

“Là nam châm cũng không sai, anh đều không dịch tay.” Hắn cười vút quăng áo sơ mi cùng nội y của cô.....

“Trời ạ.....” Thanh âm thỏa mãn của hắn thở dài một tiếng, cảm giác cùng cô hoan ái thật tốt.

Trừ bỏ trước nay chưa có cảm giác mất hồn, còn có một loại cảm giác tốt đẹp mà hắn không nói lên lời, bất quá nghĩ đến Tào Lệnh Tề, sự yên lặng cùng cảm giác trong lòng hắn lập tức bị đánh tan.

“Ngày kia bọn em muốn đi xem phim ở đâu? ” Hắn hỏi

“Để làm gì?” Cô lười biếng đáp lại. “Anh thật sự muốn đi à?”

“Đương nhiên!”

Cô thở dài, xoay người lên trên người hắn. “Anh trước hết nghe em nói một câu được không?”

“Cái gì?” Tay hắn bắt đầu vuốt ve lưng cô.

” Em sẽ nói cho hắn chuyện em có bạn trai.” Cô nhìn ngưu quan anh tuần tức giận của hắn. “Nhưng mà anh tin em sao?”

“Không phải vấn đề này.”

“Thế là vấn đề gì?”

“Chính là anh không thích em cùng đàn ông khác đi ra ngoài.” Hắn đối với cô đặc biệt muốn chiếm giữ.

” Anh thật sự rất khoa trương.” Cô buồn cười nói: “Về sau em cũng không thể có bạn là nam giới?”

“Có thể, nhưng là không thể một mình đi ra ngoài.”

Cô trở mình kiêu ngạo. “Vậy còn anh?”

” Anh cũng sẽ chiều theo công việc.”

Cô cười nói: “Đương nhiên anh sẽ chiều theo công việc, hai nam nhân một mình đi ra ngoài là quái gở.”

Hắn cười ha ha, hiểu được cô đang trêu đùa hắn. “Anh nói là anh sẽ không theo nữ giới khác một mình đi ra ngoài.”

“Thật vậy chăng? Cô có chút hoài nghi.” Sẽ không tâm dương khó nhẹn?” Cô cào gãi trên ngực hắn.

“Có cái gì tâm dương khó nhẹn, tuy rằng anh cũng kết giao không ít nữ nhân, nhưng mà đều là kết thúc một người lại đổi người mới, anh cũng không từng bắt cả hai tay, anh cũng có nguyên tắc của anh.” Hắn chán ghét cảm giác bị người lừa gạt, cho nên cũng không nghĩ muốn lừa gạt người.

Nghe thấy những lời này, cô không nói chuyện, nhưng mà thân lại đưa lưng về hắn.

“Em làm gì?” hắn trở mình.

“Không có.” Cô ngấm hắn liếc mắt một cái. “Dù sao tình sử phong phú của anh, em không bằng anh.”

“Ghen rồi?” Hắn cười nói.

Cô hừ lạnh một tiếng không nói chuyện.

Hắn cười hôn nhẹ cô, “Đừng nóng giận đều là góp vui lấy lệ thôi.” Trước kia hắn cùng với nữ giới kết giao đều là theo nhu cầu, hắn cũng không có cảm tình gì.

“Cái gì góp vui lấy lệ, lấy cớ! Đối với em cũng vậy sao?”

“Đương nhiên không phải.” Hắn hiếm khi nghiêm túc đứng lên. “Em biết là không phải, anh cho tới bây giờ không nghĩ muốn một nữ giới như vậy, cũng chỉ có em, anh không có biện pháp buông tay.”

Cô than nhẹ một tiếng.

“Không tin anh sao?” Hắn nhú mày.

“Không phải.” Cô sờ sờ cánh tay trần an hấn.” Em cũng không biết, có đôi khi em rất sợ hãi, sợ hãi hạnh phúc sẽ không thấy.”

” Con gái các người chính là thích suy nghĩ vớ vẩn.” Hấn cười hôn cô.

Cô lập tức quay về hôn hấn, nhiệt tình hấn xua tan bất an như ẩn như hiện trong đáy lòng cô .Hiện tại cái gì cũng không muốn, cô.chỉ cần hấn.....

7. Chương 7

Một ngày nào đó

Tôi sẽ thành công yêu một người

Chăm rãi nhớ lại cần nhớ lại.....

...

Ngồi giữa rạp chiếu phim tối như mực,Giang Liên Ân ý đồ đem lực chú ý đặt trên màn ảnh lớn,mà không phải ngồi bên cạnh Tào Lệnh Tề.

Từ sau khi xem tác phẩm cậu đoạt giải, ncô bắt đầu phát hiện ánh mắt cậu nhìn chăm chú cô có chút bất đồng, luôn lộ ra quan tâm, lộ ra ôn nhu, còn xen lẫn một chút tình cảm.

Vì tránh cho không khí quá mức thân mật, cô cố ý chọn bộ động tác phiến (k hiểu T.T), mặc dù cậu có chút kinh ngạc, nhưng mà cũng không có nói gì thêm.

Nhìn thấy trên màn ảnh diễn viên chém đứt đầu một tiểu lâu la, cô cau mày xoay đầu đi,qua vài giây mới đưa tầm mắt quay về trên màn ảnh lớn.

Như vậy đi đi lại lại vài lần, cô nghe thấy Tào Lệnh Tề nhỏ giọng mở miệng :”Nếu chị không muốn xem,chúng ta có thể không cần xem.”

“Không sao” Cô nhẹ giọng đáp lại.

Cậu không nói gì nữa,ăn bỏng ngô ở trên tay,năm phút đồng hồ sau, cậu lần thứ hai mở miệng.”Chị xem tác phẩm của em chưa?”

Cô trong lòng thở dài, nên tới v là sẽ tới.”Xem rồi !”

Lại là một trận yên tĩnh, sau khi tạm dừng trong chốc lát, cậu mới hỏi lại ” Chị cảm thấy như thế nào?”

“Viết rất khá.” Cô nhẹ giọng nói.

” Là em lấy chị làm bản kế hoạch viết.”

Cô đang muốn nói tiếp,ngay sau đó cậu lại nói” Em nghĩ thật lâu, không hiểu được có nên cho chị xem hay không.”

“Xuyt....” Lúc này có người ý bảo bọn họ nhỏ giọng.

Hai người không nhắc lại, chỉ là nhìn chăm chăm vào màn ảnh lớn,Giang Liên Ân không chú ý đến phim chiếu gì,chính là nghĩ nên nói như thế nào mới không thương tổn đến Tào Lệnh Tề.

Thật vất vả chịu đựng đến khi tiết mục phát sóng phim xong,khi tan ra cô trước đi toilet một chuyến,thuận tiện gọi điện thoại báo Nhiếp Tĩnh Xa tới đón cô.

Đi ra rạp hát,Giang Liên Ân đang định mở miệng nói rõ ràng, Tào Lệnh Tề lại lộ ra một mặt cười gượng.

“Quên đi, chị có lẽ đừng nói nữa.” Cậu đem hai tay chọc vào trong túi ,” Em là rùa đen rụt đầu,không có dũng khí nghe.”

Cậu chăm chú nhìn tấm bảng phim.” Lúc chị ngồi xa em, em đã biết đáp án của người, cho tới bây giờ chị vẫn không thích xem loại phim đánh nhau này, hơn nữa hôm nay chị một mực né tránh ánh mắt của em.”

“Cậu.....vẫn giống như em trai của chị.” Cô thở dài một tiếng.

“Không có tình cảm nào khác sao?” Tào Lệnh Tề ôm chặt một tia hy vọng cuối cùng.

“Không có.” Cô chắc chắn trả lời.

Tào Lệnh Tề giọng nói thở dài.

“Lệnh Tề.....”

“Đừng nói nữa.” Cậu tay lên, ý bảo cô không cần nói nữa.” Chị còn yêu anh em không?

Mí mắt cô buông xuống.” Lệnh Văn.... cả đời chị cũng sẽ không quên anh ấy. Anh ấy là một c mộng đẹp nhất trong thời kì đẹp nhất chị là một cô gái, chị vẫn nghĩ đến mộng này sẽ kéo dài đi xuống, nhưng mà anh ấy lại bỏ chị đi.”

“Đã tám năm, chị nên quên anh trai đi.”

” Chị cũng là nhìn về tương lai rồi.” Mặt Nhiếp Tĩnh Xa ở trong đầu Giang Liên Ân hiện lên.” Hôm nay chị đến chính là nói với em , chị quen được một bạn trai không tồi, bọn chị đã yêu nhau.”

Cậu kinh ngạc nhìn cô.” Chị”

“Giống như em nói, đã tám năm, chị phải tiến bước .” Cô thản nhiên cười.

(đoạn này hơi lằng nhằng. mọi người thông cảm nhá =.=)

“Vì....Vì cái gì , chị hãy nói cho em biết tại sao lại chấp nhận người đó?” Tào lệnh Tề lúc nhất thời không có biện pháp tiêu hóa tin tức này, cậu vẫn nghĩ Giang Liên Ân bởi vì không quên được anh cậu nên mới cự tuyệt cậu

” Chị không biết , người đó.....” Cô cũng không hiểu được nên nói như thế nào,” Hắn là người có sinh mạng rất mạnh, vừa thấy hắn đến sẽ cảm thấy được tinh lực hắn thực sự dư thừa, ở bên người hắn, cuối cùng chị có thể bị cuốn hút bởi sinh mệnh hắn, có lẽ bởi vì dạng này đi! Bản thân chị cũng không rõ ràng.”

” Em cũng có thể cho chị....”

“Lệnh Tề, chị đã từng nói chị chỉ coi em là em trai thôi.” Cô ngắt lời cậu ta, không nghĩ cho cậu một tia hy vọng.

“Cảm tình có thể bồi dưỡng.” ý đồ cậu thuyết phục cô.” Từ sau khi anh trai mất, em thấy chị rất đau khổ , trong lòng cũng khó chịu, em yên lặng ở bên cạnh chị, chính là hy vọng có một ngày chị quay đầu lại thì có thể nhìn đến em , em.....”

“Đừng nói nữa, Lệnh Tề, em đối với chị có lẽ không phải là cái loại cảm tình như em nghĩ , em chỉ muốn thay thế Lệnh Văn tới chiếu cố chị.”

“Không phải như thế!” Tào Lệnh Tề kích động cầm bả vai Giang Liên Ân. ” Tình cảm của em đối với chị là thật.”

“Buông cô ấy ra!” Một thanh âm lạnh lùng bỗng nhiên xuất hiện ở bên người hai người,

Giang Liên Ân kinh ngạc nhìn thấy Nhiếp Tĩnh Xa, hắn cũng nhanh quá đi? Một giờ trước cô mới gọi cho hắn, hắn đã tới rồi? Điều này sao có thể!

“Anh là ai?” Tào Lệnh Tề mất hứng chăm chú nhìn Nhiếp Tĩnh Xa liếc mắt một cái, “Đây là việc riêng của chúng tôi , không liên quan đến chuyện của anh.”

“Lệnh Tề, người đó là.....”

“Chuyện liên quan đến cô ấy là chuyện của tôi!” Nhiếp Tĩnh Xa cười lạnh.” Nếu không buông tay, tôi sẽ không khách khí .”

Hắn rất nhanh bắt lấy cổ tay Tào Lệnh Tề, hướng tới tay xoay ra rời khỏi bả vai Giang Liên Ân.

“A” Tào Lệnh Tề tay bị Nhiếp Tĩnh Xa xoay ra phía sau, không khỏi đau đớn hét ra tiếng.

“Nhiếp Tĩnh Xa!” Giang Liên Ân tức giận kêu to,” Anh đang làm gì vậy ? Mau buông cậu ấy ra!”

Nhiếp Tĩnh Xa hừ lạnh tiếng, đem Tào Lệnh Tề đẩy ra,Tào Lệnh Tề vầy vầy tay,gương mặt nở ra đỏ bừng.

“Thật xin lỗi, Lệnh Tề. Anh không sao chứ?” Giang Liên Ân lập tức hỏi.

Tào Lệnh Tề lắc đầu,tỏ vẻ chính mình không có việc gì.”Anh ta là ai vậy?”

“Anh ấy là.”

“Tôi là bạn trai cô ấy!” Nhiếp Tĩnh Xa trực tiếp đáp lại thân phận mình.

Tào Lệnh Tề khó nén khỏi biểu tình khiếp sợ, bạn trai?! Chính là hắn?

“Nghe rõ rồi chứ, tiểu quỷ, ” Nhiếp Tĩnh Xa liếc Tào Lệnh Tề một cái,”Cô ấy là người của tôi , nếu cậu dám xằng bậy, tôi sẽ vụn gãy tay cậu .”

“Anh đang nói cái gì đấy!” Giang Liên Ân xấu hổ đỏ mặt lên,” Lệnh Tề, cậu đừng để ý,cá tính hắn chính là như vậy.”

Tào Lệnh Tề vẻ mặt vẫn là kinh ngạc, cậu không dự đoán được bạn trai bên người Giang Liên Ân tự dưng hiền lành đến,cậu không thể tin lắc đầu,” Anh ra không phải loại chị thích.”

“Cậu nói cái gì?” Nhiếp Tĩnh Xa vẻ mặt khó chịu.

“Tốt lắm.” Giang Liên Ân che ở trước mặt Nhiếp Tĩnh Xa,không cho hắn tiếp cận Tào Lệnh Tề,” Anh cũng không để cho em một mình cùng Lệnh Tề nói chuyện ?”

“Có cái gì không đồng ý,tiểu quỷ này chỉ cần thừa nhận một sự thật , em không thuộc về cậu ta , cậu ta biết mình hết là được rồi!”

“Anh.” Giang Liên Ân tức giận nắm chặt nắm tay.

Thấy cô tức giận đến nói không ra lời, Nhiếp Tĩnh xa nhân tiện muốn phát sinh đánh nhau với Tào Lệnh Tề. Đột nhiên,một thân ảnh thon thả xuất hiện ở bên cạnh hắn.

“Tĩnh Xa?”

Nhiếp Tĩnh Xa vừa chuyển quá ..., liền phát hiện Tạ Chi Nghiên đứng ở trước mắt.

” Nhìn từ xa thấy bóng dáng em đã biết là anh.” Tạ Chi Nghiên lộ ra tươi cười,” Như thế nào ở chỗ này,đến xem phim?”

Nhiếp Tĩnh Xa không trả lời vấn đề của Tạ Chi Nghiên,hỏi ngược lại” Cô đi đâu đây ? Cũng đến xem phim sao?”

“Đúng.” Cô cười nói”Nhưng mà người hẹn còn không có đến.”

Giang Liên Ân thừa dịp hai người hàn huyên liền lôi kéo Tào Lệnh Tề sang một bên,nói với cậu mấy câu,Nhiếp Tĩnh Xa mắt hừng nhú mày.

“Ừa , cô ấy là ai ? À....Hình như có chút ấn tượng.” Tạ Chi Nghiên cảm thấy gương mặt Giang Liên Ân có vài phần quen thuộc,lại nghĩ không ra gặp cô ở đâu.” Làm sao vậy? Cô ấy là ai,khiến anh mất hứng như vậy?”

Nhiếp Tĩnh xa trả lời qua loa.” Tôi không có mất hứng.”

Tạ Chi Nghiên cười nói” Tạm thời! Anh rõ ràng mất hứng.”

Ngay khi Nhiếp Tĩnh Xa sắp mất đi tính nhẫn nại,Giang Liên Ân cuối cùng đi rồi trở về.

“Bạn gái?” Tạ Chi Nghiên hỏi thử một câu.

“Đúng.”Nhiếp Tĩnh Xa trả lời ngắn gọn một câu.

Giang Liên Ân đến gần,Tạ Chi Nghiên bỗng nhiên nhớ tới nàng là ai .”Người là bí thư Niếp bá bá đúng không? Ta đã thấy người.”

Giang Liên Ân không biết nên đáp lại như thế nào, chỉ có thể gật gật đầu, cô cùng Tạ Chi Nghiên chỉ có vài lần có duyên, thậm chí chưa nói chuyện.

Tạ Chi Nghiên nhìn Nhiếp Tĩnh Xa lại nhìn Giang Liên Ân, nhin không được cười nói: “Hóa ra là như vậy !”

Giang Liên Ân nhất thời có chút xấu hổ, không biết nên nói cái gì.

” Em đây không quấy rầy các người, xin chào!” Tạ Chi Nghiên cười bỏ đi.

“Chúng ta cũng đi thôi!” Nhiếp Tĩnh Xa đối với Giang Liên Ân nói.

Cô ngay cả nhìn cũng chưa liếc hần một cái, tự tránh ra, hần biết cô tức giận, thức thời không giận cô..

Dù sao trước tiên làm cho cô phát sinh một chút câu kính, lúc sau trấn an cô là được, trọng yếu là hần đem cái thảo nhân ghét lại, tiểu quý thối đuổi đi!

Trên đường , Giang Liên Ân chỉ nói câu cô phải về nhà – “ Kia là nhà cô” – liền im bặt.

Nhiếp Tĩnh Viễn cũng không làm trái ý nàng , trực tiếp đưa cô về nhà , tâm tình của hần vẫn rất khoái trá , nàng nói một câu-

“ Anh trở về đi! Hôm nay tôi nghĩ muốn yên lặng một chút.” Cô biết hần muốn cùng cô lên lầu.

“ Gì đó?”. Hần bắt lấy tay cô , không cho cô xuống xe.

“ Trên mặt em có chữ gì đó sao , em nghĩ chúng ta cần yên lặng một chút.”

“ Lại nữa rồi!” Hần mắt hững nhịu mày “ lại là nghĩ muốn chúng ta cần thời gian yên tĩnh , em luôn dùng cách này lấy cớ phá anh.”

Cô có chút bốc hỏa “ Tôi không yêu cầu đòi hỏi anh , chẳng lẽ tôi không thể có thời gian của riêng mình sao? Tôi với anh ở cùng một chỗ có thể tự hỏi sao? Anh vừa thấy tôi, cũng chỉ nghĩ muốn theo tôi trên giường.”

Lời của cô làm cho hần cảm tức :” Em vì chuyện chiều này mà tức giận sao?”

Cô không trả lời hần , ngược lại hỏi hần :” Thời điểm tôi gọi điện cho anh , anh ở gần đây sao?”

“ Đúng.”

Hai tròng mắt của cô sinh ra tức giận :” Anh theo dõi tôi.”

Hần liếc mắt cô một cái , lông mày rậm nhăn lại :” Em tức giận là vì cái này? Anh không theo dõi em .Hôm nay anh theo cũng không vui vẻ lắm . Cho nên anh đi trước , anh ở quán cà phê gần đây chờ em gọi điện thoại.”

“ Thật không?”

Ánh mắt hoài nghi của cô làm ặt hần trở nên lạnh :” Anh không thích theo dõi người khác . Nếu anh không muốn em đi đến cuộc hẹn , anh sẽ dùng mọi biện pháp không cho em đi , chứ không phải giống tên biến thái đi theo dõi em.”

“ Anh xuất hiện quá nhanh , cho nên em mới nghĩ anh theo dõi em.” Cô thở dài :” Em đang khuyên bảo Lệnh Tề thì anh đến ...”

“ Nếu không phải anh , các người không biết còn muốn dây dưa bao lâu.” Hần nói.

“ Em hy vọng có thể từ từ một chút .” Cô thở dài “ Cậu ta muốn có tình cảm với em , muốn thay thế Lệnh Văn.”

Nghe những lời này , hần lại càng không cao hứng :” Thực cảm động.”

Hần châm chọc khẩu khí làm cho nàng giận căng mặt :” Có ý tứ gì?”

Hần nhin không được châm chọc nói :” Hai người các em nhớ mãi không quên đều cùng ở một mình , em nghĩ không ra. Cho nên khiến người bên cạnh cũng xem không ra , cậu ta không chừng còn cảm thấy được bản thân mình thật vĩ đại , thay thế anh trai chiều cổ em , thật đúng là tình anh em.”

Cô phẫn nộ muốn tát hấn một cái , nhưng cô nhịn , thân thủ đi mở cửa xe.

“ Khoan đã!” Hấn đem cô kéo trở lại.

Cô bị hấn lôi vào trong xe , tay phải theo bản năng gạt ra , lại làm cho hấn bắt lấy cổ tay cô.

“ Anh lại muốn tôi thưởng cho cái tát ?”

Cô không nói chuyện , trừng mắt nhìn hấn.

“ Em quá quắt lắm,” Hấn lớn tiếng nói :” Em nghĩ rằng anh chịu đựng được nữa sao?”

“ Anh nhịn cái gì?” Cô cắn răng hỏi , đáng lẽ phải là cô nhịn hấn mới đúng.

“ Anh chịu đựng khi trong lòng em vẫn nhớ mãi một người chết , rốt cuộc em có đem anh để ở trong lòng hay không?” Hấn giận giữ nói.

“ Anh đang nói cái gì ...”

“ Anh làm sao?”

“ Tính khí của anh vô cùng...” Cô không chịu nổi nói :” Cõi mình là trung tâm , vì tư lợi.”

“ Anh vì tư lợi?” Hấn rít gào một tiếng.

Thấy hai trừng mắt như muốn phát hỏa , cô lập tức nói :” Chuyện này ngày mai chúng ta tiếp tục nói ...”

“Đừng nghĩ có thể xua đuổi anh đi!~ Hấn tức giận cầm lấy bả vai của cô “ Anh vì tư lợi , em sẽ không vì tư lợi sao?”

Cô cả giận :” Đúng ...! Cả hai chúng ta đều vì tư lợi , chúng ta đều quá ích kỷ , anh vừa lòng chưa?”

“ Không hài lòng...”

“ Rốt cuộc anh còn muốn thế nào, có phải anh muốn cãi nhau không?” Cô chịu không nổi quát to một tiếng.

“ Em còn anh về nhà là bởi vì em muốn ôm ảnh của người quá cố đúng không?” Hấn cũng rống theo.

“Đúng , đúng , đúng !” Cô tức giận trừng mắt hấn , liên thanh nói 3 câu đúng. Như vậy anh vừa lòng sao?”

Hấn nắm chặt tay , thái dương nổi gân xanh , con ngươi đen dấy lên hỏa cơ hồ muốn cô bị bỏng :” Kiên nhẫn của anh có giới hạn , em không cần thách tôi , em đừng nghĩ anh thích em , đối với em tốt , em có thể muốn làm gì thì làm , anh không muốn ghen với một linh hồn.”

“ Anh...”

“ Nếu em không nhắc tới chuyện bạn trai đã chết , anh đây nói cho em biết cho dù yêu nhau anh thà rằng không nói chuyện , anh cũng không phải không nên em không thể.”

Nguyên bản còn muốn nói những lời này cho Giang Liên Ân nghe , cả người sững sốt . Ngay sau đó liền cảm thấy một hồi đau lòng cùng trái tim băng giá.

Cô rời tầm mắt đi chỗ khác , nhẹ giọng một câu :” Em hiểu.”

“ Cái gì gọi là em hiểu?” Hấn không thích mặt nàng không chút phản ứng.

“ Em biết anh cũng không phải không nên em không thể , em tin tưởng có một đàn bà khác chờ anh ưu ái .” Cô hít sâu một hơi :” Mời anh đi tìm cô ấy đi!”

Thấy cô xuống xe , hấn lại bắt lấy cô :” Em...”

“ Hiện tại lại muốn em sao?” Cô không nhìn hấn , cố ý nói :” Anh thật đúng là hạnh động phản bội lại lời nói.”

Hấn cầm tức buông tay ra , cô lập tức mở cửa xuống xe.

“ Em hiểu rõ ...”

Cô dùng sức đóng cửa xe , hấn chưa nói xong đã bị cắt ngang , cô biết hấn đang nhìn cô . Cho nên cô thẳng lưng , cũng không quay đầu lại , đi vào đại lâu.

Cô mới xuống xe , hấn nghĩ muốn mở cửa đuổi theo , thấy lời nói của cô ở bên tai hấn vang lên.

Anh thật đúng là hành động phản bội lại lời nói.

Hấn tức giận :” Chết tiệt , tức chết!”

Nàng thật sự gạt bỏ hấn hay không? Nếu hiện tại đuổi theo , hấn không phải để lộ sự bất lực sao?

Từ nhỏ đến lớn , trừ bỏ ba hấn , không người nào dám làm hấn tức giận . Huống chi là đàn bà phụ nữ , hấn nói gì nghe vậy , đáng vẻ không giống cô , không dám chống đối hấn , còn dám đánh hấn?

Xem ra hấn thật sự thương yêu cô,hấn đập bàn , nói không chừng bây giờ cô vẫn chờ hấn đuổi theo chịu tội , hấn biết phụ nữ đều thích chiêu này.

Được , hấn thử đầu. Lần này hấn sẽ cho cô biết. Hấn không nói đùa, phụ nữ hấn không thiếu , nếu cô nghĩ cô có thể đùa bỡn hấn , cô 10 là sai.

Lần này , hấn tuyệt đối không phải thích cho cô .

8. Chương 8

Ba ngày trôi qua , Nhiếp Tinh Viễn phát hiện chính mình càng ngày càng táo bạo , hấn bỏ qua sổ sách tư liệu , phiên toái đứng dậy , đi qua đi lại.

Nữ nhân này tính tình đúng là ngang ngược , hấn cầm lấy điện thoại , nghĩ muốn bấm điện thoại nhưng lại lập tức buông điện thoại xuống.

Lần này có lẽ hấn không chủ động , cô cũng muốn tốt thì ắt hấn cô phải hành động trước , cô thật sự nghĩ đến hấn không có cô không được sao?

Có lẽ ngày từ đầu hấn chủ động là đúng , bất quá không có nghĩ là hấn phải khúm núm lấy lòng cô , nữ nhân còn nhiều , cô không có gì đặc biệt.

Hấn cầm lấy điện thoại , bấm dãy số :” Alô , là tôi. Hôm nay buổi tối 7h được không? Tôi mời cô ăn cơm.”

“ Oa! Thật sự là khách quý nha.”

“ Có được không?” Hấn kiên nhẫn hỏi một câu.

“ Nhiếp đại thiếu gia tới , như thế nào lại không rảnh? Vậy 7h , anh tới đón em.”

“Được.” Hấn treo điện thoại lên , thất cà vạt.

Đơn giản như vậy , hấn ngồi trở lại bàn làm việc , bắt đầu xử lý công việc.

Tuy rằng tâm tình vẫn có chút phiền toái , bất quá hấn không cố ý đem loại cảm xúc này áp chế , nói không chừng hấn phiền toái như vậy là bởi vì dục vọng không được thỏa mãn , hấn tin tưởng thỏa mãn còn thì sẽ tốt hơn nhiều.

Vừa đến 7h , hấn đến nhà Ái Vân đón cô đi ăn cơm , Ái Vân là bạn gái cũ của hấn cách đây năm , dáng đẹp, khuôn mặt đẹp , cùng cô ở một chỗ không có gì áp lực , cùng lắm đi lại với nhau chưa lâu , cô bắt đầu hy vọng hấn mua quà tặng cô.

Hấn nhìn ra được buổi tối hôm nay cô ăn mặc bình thường , trang phục màu đen lộ bả vai trắng như tuyết , mỗi lần nghiêng người sẽ lộ ra nửa bộ ngực đầy đặn ...

“ Tại sao lại nghĩ đến việc rủ em đi?” Ái Vân nhìn Nhiếp Tinh Viễn mỉm cười , lộ ra quả lê mê người.

“ Không có gì , chỉ là đột nhiên nghĩ tới” Nhiếp Tinh Viễn nhún vai.

“ Thật sao? Mấy ngày nay em cũng vẫn nghĩ đến anh~!” Cô nghiêng người hướng về hấn , móng tay nhẹ nhàng cầm tay hấn.

Hắn không có động tác gì , nhìn thấy cô vuốt ve tay hắn , mang theo sự tán tỉnh gợi cảm.

“ Chờ một chút muốn em đi nơi đó có sao không?” Cô hơi hơi chu đôi môi , hai tròng mắt lộ ra vẻ hấp dẫn.

Hắn đợi dục vọng nổi dậy , nhưng cái gì cũng không có , xem ra cô không câu dẫn được hắn. Hắn bắt đầu uống rượu , thử thể hiện một ít nóng bỏng :” Có lẽ đi!”

Cô cười khẽ xoa nhẹ phía dưới cổ tay hắn :” Anh đúng thật là người có sở thích ăn uống .” Cô giơ chén rượu lên , uống một ngụm.

“ Gần đây không có đối tượng mới?” Hắn ngắm cô liếc mắt một cái.

Cô nhẹ nhàng cười :” Đương nhiên không có , sau khi chia tay với anh , em nào có tâm tư tiếp nhận người khác?”

“ Thật không?”. Hắn chớp mi :” Tôi nhớ rõ tháng trước ở bữa tiệc của ông Ngô , cô đi cùng Bắc Thiệu Đông”

Cô sửng sốt , nhưng lập tức khôi phục tinh thần :” Chỉ là ...”

“ Không cần nói dối , tôi không thêm để ý.” Hắn không hứng thú nghe cô nói một đồng thứ lý do để biện hộ mình.

Cô mỉm cười nói :” Em nghĩ cũng là...”

“ Cô cùng tôi đi ra ngoài , ông ta không để ý sao?”. Hắn lại hỏi.

Cô nhún nhún vai :” Từ một tuần trước , ông ta nói về sau sẽ không đến tìm em nữa.”

“ Cô lừa gạt ông ta chắc cũng được nhiều tiền lắm nhỉ?” Cùng cô đàm luận vấn đề này , hắn có chút cảm nhận chính mình không có hứng thú tình tứ , không giống như ở cùng Giang Liên Ân , làm hắn bị tức giận sôi máu.

Nghĩ đến Giang Liên Ân , trong lòng hắn không hiểu sao dâng lên một cỗ tội ác , nhưng hắn lập tức đem cảm giác này bỏ qua một bên , theo cách nói của nàng , bọn họ đã muốn chia tay , đương nhiên hắn có thể tìm nữ nhân khác.

“Đừng nói như vậy,” Ái Vân xấu hổ :” Mặc kệ anh tin hay không tin , em đã bớt phóng túng hơn trước rồi.”

“ Cô đối với hắn không có tình cảm gì sao?” Nhíp Tĩnh Viễn hỏi.

Cô sửng sốt :” Sao hôm nay anh hỏi em vấn đề thật kỳ quái ?”

Hắn căng khỏe miệng :” Cô không cần trả lời tôi.” Biểu tình của cô đã có ngay đáp án.

Hắn tin rằng cô với hắn ở cùng một chỗ , không phát sinh tình cảm , tựa như hắn với cô giống nhau. Lúc ấy bọn họ chỉ muốn thỏa mãn nhu cầu . Quan hệ hắn ở cùng với nữ nhân đều đại khái là như vậy.

Ngay từ đầu hắn đối xử với Giang Liên Ân cũng là như vậy , hắn thích cá tính cô cho nên muốn được ở bên cô. Thế nhưng bây giờ bọn họ đã cãi nhau âm ỉ , nghĩ đến nguyên nhân cãi nhau , hắn cau chân mày lại.

“ Đến bây giờ cô có còn nhớ mối tình của mình ngày trước không?”. Hắn tò mò hỏi một câu.

Cô lại sửng sốt :” Anh hôm nay tò mò quá!”

“ Trả lời tôi là tốt rồi.” Hắn nói.

“Được rồi!” Cô suy nghĩ :” Chắc là mối tình đầu! Khi đó mới học trung học.”

“ Cô bây giờ vẫn còn thích hắn?” Hắn hỏi.

“ Không biết còn thích hay không.” Cô cầm bánh mì Pháp đưa lên miệng “Đôi khi có chút cảm giác nhớ nhung , nếu hiện tại hắn ở trước mặt em , người béo bụng phệ , chắc em cũng không còn cảm giác.”

“ Cho nên nếu một người vẫn nhớ mãi không quên mối tình đầu đã chết kia ...”

“Cảm giác kia vẫn khắc sâu trong lòng bởi đối phương đã chết, đều là những kỉ ức đẹp.” Cô có chút dăm chiêu liếc mắt hắt một cái :” Tại sao, có người làm cho anh trở nên bối rối hả?”

“Không có.” Hấn trực giác phủ nhận nhưng trong lòng ngày càng phiền toái, hấn thật sự không nên ăn bữa cơm này, tâm tình không thay đổi ngược lại còn khó chịu hơn.

Ái Vân cười khê :” Em đã thấy lạ khi anh tự nhiên gọi điện cho em, cãi nhau đúng không? Cho nên mới đi tìm em ?”

Hấn không nói chuyện.

“Bất quá em không thêm để ý.” Tay cô lại xoa xoa tay hấn.” Con người đối diện với em không có gì hứng thú, từ trước tới nay đều nhìn về phía trước, có muốn em an ủi anh một chút không?”

Hấn vẫn như cũ không nói chuyện, cô tiếp tục cười :” Tại sao, lo lắng không cho cô ấy biết? Em sẽ không nói chuyện này ra ngoài.”

Tôi không lo ngại cô ấy.” Hấn đem cảm giác phiền toái đổ sang một bên.

“Tốt lắm~” Cô tiếp tục vuốt ve hấn :” Em rất nhớ anh.”

Hấn không muốn nói chuyện, lại uống một ngụm. Hấn cười lạnh một tiếng.

Bất quá không sao cả, bọn họ vốn tìm đến nhau theo nhu cầu, hấn tìm cô để phát tiết dục vọng thôi. Sau khi ăn cơm, Nhiếp Tĩnh Viễn lái xe đưa Ái Vân quay về nhà cô, đi trên đường tâm tình của hấn không chuyển biến gì tốt đẹp, trong đầu hấn vẫn hiện khuôn mặt của Giang Liên Ân nhưng hấn cố ý không thêm nghĩ nữa.

Trong lời nói của Ái Vân nửa đùa nửa thật cũng không để ý, dù sao hấn cũng không muốn hao tâm tốn sức nghe cô nói chuyện, cô chỉ biết lấy lòng hấn qua lời nói.

Tới chỗ ở của cô, cô kéo hấn vào nhà, hai tay để ở cổ hấn, khiêu dẫn làm cho hấn nghĩ đến thẹn thùng mặt, Giang Liên Ân cho tới bây giờ không chủ động hôn hấn, tưởng tượng đến chuyện này, sắc mặt hấn khó coi không nhìn được.

Khi Ái Vân hôn lên miệng của hấn, mùi vị son môi cùng nước hoa làm hấn khó chịu rồi cuộc không chịu được đẩy cô ra.

”Làm sao vậy?”. Cô sưng sốt.

”Không có gì.” Hấn ảo não, cúi người phủ lấy môi cô.

Cô nhiệt tình đáp lại hấn, cô chủ động đem đầu lưỡi vào miệng của hấn, hấn lại thả cô ra, đáng chết! Hấn không thích hương vị của cô.

”Làm sao vậy?”. Cô thấy hấn không được tự nhiên, lấy một điều thuốc ra châm.

”Xin lỗi, hôm nay tôi không có tâm trạng.” Hấn nhanh nhẩu nói, lông mày cau lại.

”Cảm thấy có lỗi với cô ấy sao?” Cô mỉm cười.

Trong lòng hấn càng phiền, bất quá hấn không muốn nói nhiều lời :” Cô đến tiệm đá quý, thích cái gì thì tôi mua cái đó cho cô.” Hấn nói xong liền mở cửa đi ra ngoài.

Vừa đến bên ngoài, hấn tức giận đâm vào tường. Vì một phụ nữ mà hấn như thế, khiến mình có vấn đề thần kinh chẳng hiểu ra sao cả, nhưng cảm giác cũng không đúng... Hấn không cần Ái Vân, hấn cần Giang Liên Ân.

Nghĩ đến là tức, hấn muốn đập tung đồ vật, trở lại xe, hấn cảm giác cơ thể đang lên men cơn giận, lúc này di động vang lên, vừa nhìn thấy điện thoại, tình hình càng tệ hơn.

”Chuyện gì?”. Hấn tức giận nói với cha hấn một câu.

”Ta còn muốn hỏi con có chuyện gì?”. Nhiếp Khoan Hồng cũng lớn giọng hỏi thêm :” Sao con đem Liên Ân đến ngành khác?”

Hắn nhảy dựng lên :” Cô ấy nói cho cha biết ư? “

” Không phải nó ! Tại sao ta biết con không cần xen vào , ta không phải đã từng nói cho con cần để ý với nó sao?”

” Con ...”

” Ta nói cho con biết , con lập tức đem nó về ngay!”

Mệnh lệnh của cha làm cho hắn tức giận , hắn suy nghĩ . Bỗng nhiên nghĩ hắn có thể làm cho Giang Liên Ân trở về bên cạnh hắn . Hơn nữa hắn có thể giữ kiêu ngạo của mình . Bởi vì lần này là do cha hắn yêu cầu , không phải hắn.

Tưởng tượng đến đây , tâm tình của hắn bỗng nhiên khoái trá.

“Được rồi , con sẽ suy nghĩ”. Vì không cho cha vừa lòng đẹp ý , hắn cố ý dây dưa.

“Con suy nghĩ cái gì?” Nhiếp Khoan Hồng nổi giận nói :” Nó là thư ký tốt , hơn nữa tính tình cũng ngoan. Tiểu tử thói người lại đem nó sang ngành khác , khó trách nó mất hứng.”

Hắn nghi hoặc hỏi :” Cô ấy mất hứng?”. Rõ ràng điều đến ngành khác là chủ ý của cô.

” Nó mất hứng cũng phải báo cáo cho con à?”. Nhiếp Khoan Hồng hừ lạnh một tiếng. ” Nếu không mất hứng thì việc gì phải từ chức.”

” Cái gì?”. Hắn quát to một tiếng :” Cô ấy từ chức? Ai nói , tại sao con không biết?”

” Con không biết?” Đứa con kích động làm cho Nhiếp Khoan Hồng dựng đứng lông mi.

” Cô ấy từ chức khi nào?” Nhiếp Tĩnh Viễn truy vấn.

” Công tử là con quản lý , sao con lại hỏi ta?”. Nhiếp Khoan Hồng hừ lạnh một tiếng.

” Cha không nói cho con biết , con gọi điện thoại hỏi Chu quản lý .” Nhiếp Tĩnh Viễn quyết định chấm dứt trò chuyện.

” Ta hỏi qua Chu quản lý rồi , nó từ chức ba ngày trước.”

Hắn kinh hoàng :” Con sẽ gọi cho cô ấy , hỏi cô ấy sao làm thế?”

” Ta gọi rồi.” Nhiếp Khoan Hồng lạnh lùng nói một câu :” Nhà nó không ai nghe máy , di động tắt máy.”

” Con đi tìm cô ấy!” Nhiếp Tĩnh Viễn giọng bắt đầu xiết lại , người phụ nữ này muốn từ chức . Cô

” Con có biết chỗ ở của nó không?” Nhiếp Khoan Hồng hỏi hắn.

” Con biết!” Nhiếp Tĩnh Viễn nói xong liền tắt điện thoại , đi như bay trên xa lộ.

Đáng chết! Hắn tức giận , chưa nói với hắn một tiếng đã muốn từ chức?

” Còn muốn chạy? Không dễ dàng vậy đâu.”

Hắn lắc đầu , cô muốn rời xa hắn!

Đã lâu không có thời gian ngồi trên bụi cỏ nhìn bầu trời , Giang Liên Ân dựa vào thân cây , ngóng nhìn trên bầu trời.

Quê cô ở giữa sườn núi. Tuy rằng khó đi lại nhưng so với thành thị tốt hơn nhiều. Ở Đài Bắc cô không được xem những cảnh vật thế này . Cảnh vật nơi đây giống như bàn bè của cô , mỗi ngày đều làm bận cô.

Về nhà được mấy ngày , cô cảm giác bố mẹ có chút lo lắng cho cô . Tuy rằng cô cam đoan không có việc gì nhưng bọn họ không tin tưởng cô cho lắm.

May mắn hôm trở về nhà , bố mẹ đến dưới chân núi uống rượu mừng của bà con xa thân thích , vẫn một chút mới có thể trở về , làm cho cô tạm thời tránh đi bộ dạng lo lắng của họ.

Tuy rằng bây giờ đau lòng , nhưng cô tin tưởng quá khứ trôi theo thời gian , cô sẽ quên được hẳn. Năm đó Tào Lệnh Văn mất , cô cũng thống khổ nhưng dần dần vết đau xoa mờ theo thời gian . Hiện giờ cô có thể thản nhiên đối mặt nhớ lại hẳn , không hề đau lòng.

Nhìn trên bầu trời đầy sao , tâm tình của cô tĩnh mịch. Gió nhẹ thổi tới , cô thoải mái và nhắm mắt lại . Mới trước đây cô định họp định kỳ xong sẽ về quê cũ ngắm sao , ngủ. Mùa hè ở chỗ này sáng như trăng rằm , thật là một đại hưởng thụ.

Bỗng nhiên , trong đầu cô hiện lên cảnh cô cùng Nhiếp Tĩnh Viễn trần trụi nằm ở boong tàu ngắm sao , cô vội vàng lắc đầu muốn quên , tự nhắc bản thân không cần hẳn.

Lúc này cô nhìn thấy có người đi đến nơi này , cô nghi hoặc đứng lên , cha mẹ đi uống rượu mừng , ai lại đến muộn như vậy?

Cô đi đến đường nhựa quan sát , cô nhìn thấy chiếc xe quen thuộc . Trong lúc nhất thời giống như cả người đông cứng không thể động đậy được.

Mãi đến khi xe đỗ trước mặt cô , tay lái xe quen thuộc phần nộ gương mi mắt , cô mới bắt đầu có động tác.

Theo trực giác , cô bắt đầu chạy .Sau đó nghĩ lại , cô cũng không biết tại sao mình chạy. Sau lại đoán rằng tâm lý hoảng loạn. Dù sao cô không dự đoán được hẳn xuất hiện trước mặt cô.

Vừa thấy Giang Liên Ân bỏ chạy , cơn tức nghẹn cả đêm Nhiếp Tĩnh Viễn lập tức mở cửa xe đuổi theo.

” Cô đứng lại chờ tôi!” Hẳn rít gào một tiếng.

Nghe thấy âm thanh phần nộ của hẳn , hai đùi chạy nhanh hơn . Hẳn không có khả năng bắt được cô , nhất định là ảo giác. Nhưng tại sao phía sau tiếng bước chân càng ngày càng gần?

” Cô còn chạy!” Nhiếp Tĩnh Viễn tức giận đem Giang Liên Ân gục trên mặt đất.

Theo bản năng cô thét chói tai một tiếng , cả người ngã trên cỏ . Nhưng lại không có cảm giác đau , bởi vì hẳn đem cả người cô ôm vào trong lòng ngực , lăn trên cỏ hai vòng , xoay người đem nàng đặt ở dưới thân.

” Cô đúng là người đàn bà đáng giận!” Hẳn nhìn cô hét lớn một tiếng.

Hai người trừng mắt nhìn nhau , hô hấp dồn dập , trong ngực cũng phập phồng. Cô biết muốn nói gì nhưng lại không nói được lên lời , chỉ có thể nhìn hẳn bằng khuôn mặt phần nộ , trong lòng có tia xúc động muốn khóc.

Hẳn tìm đến cô , thật sự tìm đến cô

” Em đúng là thật đáng giận !”. Nhiếp Tĩnh Viễn nổi giận gầm một tiếng rồi sau đó cúi đầu , thô bạo hôn miệng nàng.

9. Chương 9

Một lúc lâu sau , hai người mới từ kịch liệt cao trào bình phục trở lại , Giang Liên Ân không thể tin được bản thân mình lại cùng Nhiếp Tĩnh Viễn hoan ái trên đồng cỏ.

May mắn thay , giữa sườn núi chỉ có hai người bọn họ. Nếu không cô thật sự không dám ra ngoài gặp người khác . Ở cùng một chỗ với hẳn , luôn luôn như vậy , cô thật sự không hiểu nổi nữa. ” Bảo bối.” Hẳn hôn môi nàng :” ông trời , cảm giác này thật tốt.”

Hẳn vuốt ve hai vú mềm mại của cô , cảm giác này thật thích ! Chỉ có ở cùng một chỗ với cô , hẳn mới có thể thoải mái như vậy.

” Anh tại sao lại đến đây ?”. Cô không biết nên hỏi từ đâu , cho nên lời nói có phần đứt quãng.

Nhắc tới chuyện này , hẳn nổi giận. ” Tại sao em lại từ chức?”. Hẳn trừng mắt nhìn nàng :” Tại sao em lại làm như vậy?”.

” Anh có cần phải rống lên như vậy không?” Nàng vuốt ve ngực hần , không rõ tại sao lúc hoan ái hần luôn luôn dịu dàng , còn lúc bình thường hần lại bá đạo không coi ai ra gì.

” Em thật sự muốn chọc giận anh.” Hần hạ giọng nói.

” Là anh làm cho em tức giận , anh nói em là chán ghét em , muốn tìm người đẹp khác , em chỉ còn cách tạm biệt anh.” Nhắc tới chuyện này , tâm tình của cô bắt đầu xấu .” Anh đứng lên ! Em không muốn nói chuyện với anh.”

“Đừng mơ!” Hần vẫn đang đè nặng cô :” Anh nói chán ghét ẹm khi nài? Là em chọc giận anh trước , anh mới tức giận nói . Hơn nữa anh nói không phải câu này.”

” Anh nói anh cũng không phải nên em không thể , những lời này còn chưa đủ sáng tỏ sao?”

Cô đẩy hần :” Tránh xa.” Nghĩ đến lời nói lúc mình tức giận , hần bắt đầu lúng túng :” Đó là bởi vì em chọc giận anh trước.”

“Em chọc giận anh ? Lời anh nói thật là ...”

“Được rồi.” Hần hôn miệng của cô” Anh không cần âm ỉ với em.” Cô tức giận đấm hần , nhưng không kháng cự được nụ hôn của hần , thấy cô dao động , hần mới mở miệng nói :” Ngày đó anh không đúng , anh sai.” Cô kinh ngạc nhìn hần , không nghĩ tới hần lại nói như vậy.

” Trên đường tới đây , cha đã mắng anh thậm tệ , dù sao chuyện này là do anh không đúng trước.”

Trên đường tới chỗ này , Nhiếp Khoan Hồng có mắng nhưng , Nhiếp Tĩnh Viễn treo điện thoại nên cũng như không.

Cô kinh ngạc :” Chủ tịch chứ , tại sao?”. Chuyện này có quan hệ gì đến ông ấy?

“Ông ấy là cáo già.” Hần tức giận nói một câu :” Chính ông ấy nói cho anh biết là em từ chức.”

” Tại sao ông ấy biết.” Nàng nghi hoặc.

“Đương nhiên trong công ty có người tâm phúc.” Hần xoay người đem ôm cô vào lòng .

” Thế nhưng ông ấy không chịu nói cho anh biết là ai nói.”

” Thế tại sao lại báo cáo chuyện của em cho chủ tịch biết?”. Tuy rằng cô biết chủ tịch có thích cô , nhưng nông nổi thế này có phải rất thái quá không?

” Em có biết vì sao lại cho em làm thư kí của anh không?”

Hần vuốt ve lưng bóng loáng của cô , một mặt đem lưng cô đè lên đồng cỏ đại. ” Em nghĩ ông ấy làm thế là vì anh khó khăn.”

Phu tử bọn họ giống nhau là quyết đoán . Lúc đấy Nhiếp Tĩnh Viễn không nghĩ cô là thư kí của hần , chỉ tịch liền đưa cô ở lại bên người hần , cô không nghĩ nhiều lắm , chỉ đơn thuần hai người bọn họ muốn tranh hơn thua. Dù sao Nhiếp Tĩnh Viễn không cần , chủ tịch càng muốn thế , hai người bọn họ giống như đứa trẻ , lớn nhỏ đều hiếu thắng. “Ông ấy không phải vì anh khó khăn , ít nhất không phải mục đích này.”

Lúc ấy hần nghĩ cha muốn chọc giận hần :” Ông ấy chủ yếu muốn gán ghép cho chúng ta.”

Cầm cửa cô thiếu chút nữa rơi xuống :” Sao Như thế nào có thể?” ” Tại sao lại không thể?” ” Chỉ tịch không phải thích Tạ Chi Nghiên hay sao , nghĩ muốn ghép anh với hai người hay sao?”

Hần trợn mi nhìn cô :” Ai nói?”

Cô nhất thời chột dạ :” Không “

“Đây là chuyện của mấy trăm năm trước , anh cùng Chi Nghiên là bạn bè , anh với cô ấy không có tình cảm , cô ấy có thai với người khác.”

” Thật không?”. Cô vẫn có lòng hoài nghi. Hần quan sát đến biểu tình của cô :” Em để ý ?”

” Ai để ý !” Cô trực giác trả lời. Hần lại nở nụ cười :” Em ghen sao?”

” Chảnh chọe.” Cô xấu hổ đỏ mặt.

Hắn cười :” Sớm biết em để ý anh , anh đã không ăn dấm chua?”

” Dấm chua cái gì?”

” Chính là Tào huynh đệ đó.” Hắn nói.

Cô trầm mặc . ” Chúng ta cãi nhau không phải bởi vì bọn họ sao?”

“Em...”

” Hãy nghe anh nói hết.” Hắn vuốt ve mặt cô :” lần trước cãi nhau anh phải gánh vác trách nhiệm , nếu biết em để ý anh , ta sẽ không tức giận , anh nói anh không cần chúng ta bị vướng vì một linh hồn , nhưng anh cho em thời gian , không nên bức em.”

Cô nháy hai mắt , có chút không thể tin được hắn lại nói như vậy. Đường như nhìn thấu lòng của nàng , hắn cười nói :” là cha mắng anh , ông ấy nói anh là tên vô lại , em với người kia là thanh mai trúc mã từ nhỏ đến lớn. Tình cảm nhiều năm , em vất vả tám năm mới dần quên được hắn , anh với em quen nhau mấy tuần đã muốn em quên hắn hoàn toàn . Công nhận anh hơi ích kỉ một chút.” Nghe thấy lời hắn nói có phần dịu dàng , hốc mắt của cô bắt đầu phấp phồng. Nếu anh là cậu ấy , anh sẽ thật cao hứng giữ em bên cạnh.”

Hắn dịu dàng hôn cô :” Có lẽ bởi vì em là loại cổ chấp , anh mới tiêu hao suy nghĩ đoán được tâm tư của em , nhưng con người luôn ích kỷ , khi anh với em ở bên cạnh , anh mong trong lòng em chỉ có một mình anh.”

” Em biết.” Cô thở dài.

” Mỗi lần thấy em trai cậu ấy xuất hiện. Em sẽ không muốn gặp anh , muốn yên tĩnh một chút . Nếu trong lòng em lại khổ sở vì cậu ấy , anh sẽ không nhịn được mà tức giận.”

Cô sững sốt ,lúc này mới hiểu nguyên nhân tại sao hắn tức giận. Hắn nghĩ cô muốn yên tĩnh là để tưởng nhớ Tào Lệnh Văn sao? Đây chính là nguyên nhân hắn không thích cô xuất hiện cùng Tào Lệnh Tề ! Hắn cho rằng khi gặp Tào Lệnh Tề thì cô sẽ nghĩ đến Tào Lệnh Văn , không nghĩ đến hắn nữa.

” Anh biết không nên ghen tị với người đã mất , nhưng anh không khống chế được chính mình.”

Hắn đem cô đặt ở dưới thân :” Anh muốn em nghĩ về anh một chút.” Ngực hắn đập loạn xạ làm cho cô mỉm cười , cô khẽ vuốt mặt hắn :” Em luôn nghĩ đến anh . Em thật sỡ trong lòng có anh . Đôi khi em muốn yên tĩnh một chút là bởi vì trong lòng có phiền muộn , không phải vì Tào Lệnh Văn . Ngày đó buổi tối em giận anh , cho nên không muốn nói chuyện với anh.”

” Em giận anh cái gì?”. Hắn nhíu mày. ” Anh đối với Tào Lệnh Tề không khách khí , em không thích như vậy.”

Tay của nàng đặt ở môi hắn , ngăn cản hắn mở miệng , ” Anh hãy nghe em nói hết . Em giận anh là bởi vì thái độ của anh . Em có thể giải quyết được chuyện cậu ấy với em , không muốn anh nhúng tay vào , chẳng lẽ chỉ cần có người thích em , anh muốn đánh người đó sao?” Hắn suy nghĩ , thừa nhận hắn chỉ muốn đánh người.

Từ vẻ mặt của hắn , cô biết mình đã đoán đúng , cô mất hứng liếc mắt một cái :” Anh không tin tưởng em?”

” Không phải.” Hắn hôn cô :” Anh không thích người khác có ý đồ với em.”

” Anh thật độc tài.” Cô muốn ngồi , hắn không cho cô động đậy.

” Anh sẽ bắt đáp ứng em nếu em bắt phóng túng.” Hắn xoa nắn vú của cô :” Anh còn muốn chiếm giữ lấy dục vọng , đối với người khác anh không hứng thú như vậy.”

Tuy lời nói của hắn làm cho cô có chút tức giận nhưng lại có tia vui mừng . Cho tới nay cô lo lắng không biết hắn đối với cô có thật lòng hay không , hay chỉ là chơi đùa , có chút tình cảm với cô không? Hiện giờ

nghe thấy lời hắn nói , trong lòng cô có kiên định một chút. Cảm giác dự vọng của hắn xuất hiện , cô vội vàng nói :” Đừng ở chỗ này , bố mẹ em sắp về rồi.”

” Khi nào nghe thấy tiếng xe cộ thì tính.”

” Tĩnh Viễn ... chờ một chút...” Hai người mồ hôi đầm đìa , hô hấp dồn dập , tim đập như sấm , trong đầu hắn luôn vang vọng tiếng nói yêu thương của cô , cô thương hắn.... Cô thương hắn.... Trời ! Sao hắn ngu đến vậy , không nhận thấy được tình yêu của cô dành cho hắn? Hắn cảm thấy mỹ mãn xoay người lại ôm cô , cùng cô hưởng thụ những ngày tháng tốt đẹp.

Trong không khí tràn ngập hơi thở hoan ái của hai người , hắn mỉm cười vuốt ve lưng trần của cô , cảm giác này thật là thích ! Hắn không cần người đàn bà khác , hắn chỉ cần cô.

Cô vô lực nằm dựa vào người hắn , tìm vị trí thoải mái một chút.

” Về sau em không được chạy trốn như vậy nữa.” Hắn vỗ về , vuốt mái tóc đầy mồ hôi của cô.

” Em không chạy trốn.” Cô thoải mái đánh ngáp một cái :” Là anh nói không cần em.”

” Anh nói không cần em bao giờ?”. Hắn mất hứng nhìn cô :” Em cứ suy nghĩ linh tinh.”

” Em mà suy nghĩ linh tinh sao? Thật sự là anh có nói thế .” Nghĩ câu đấy , trong lòng cô không thoải mái.

“ Anh.....” Hắn nhất thời yên lặng , nhưng lập tức nói :” Đó là lúc tức giận.”

Cô than nhẹ một tiếng :” Em không biết , không chừng đó là lời nói từ đáy lòng anh , đàn ông các anh đều như vậy.”

Hắn áp sát khuôn mặt vào cổ đại :” Đừng làm ồn.”

Thấy trên mặt hắn dính cổ đại , cô nhin không được cười thành tiếng :” Em nghĩ nếu một ngày anh chán ghét em , em sẽ bỏ đi thật ra , không bao giờ gặp lại anh nữa ...”

” Em nói bậy bạ gì đó?” Hắn mất hứng nói :” Nếu có lần sau nữa thì anh sẽ đánh em cho coi.”

” Anh muốn em biến thành người đàn bà nào thế ...”

” Anh phải dạy dỗ em một chút.”. Hắn ngăn chặn miệng của cô , trải qua những chuyện vừa rồi . Hắn phát hiện hắn chỉ cần một mình cô mà thôi.

Cô hôn lại hắn , nói :” Em cũng phải dạy dỗ anh , về sau anh không được tức giận vô cớ với Tào Lệnh Văn nữa.” Cô vuốt ve mặt hắn.

” Em không thể lừa anh nói về sau sẽ không nghĩ đến anh ấy . Dù sao anh ấy cũng từng là người yêu cũ. Nhưng anh phải tin tưởng em . Em phân biệt rõ ràng, nhớ là nhớ , sự thật là sự thật. Em sẽ yêu anh cả đời , Tĩnh Viễn , em không muốn chúng ta cãi nhau vì lý do này . Cho nên , em đã đem quan hệ gì đó với Tào Lệnh Văn để ở trong góc tủ. Nếu như anh ấy chiếm một chút trong ngõ ngách lòng em thì em giao cả trái tim này cho anh , được không?”

Cô miên man hôn hắn , tâm tình hắn tràn đầy niềm vui sướng cùng cảm động :” Liên Ân ...”

” Anh còn tức giận sao?”. Cô dịu dàng hỏi.

Hắn lắc đầu :” Anh không thích em lúc nào cũng nghĩ tới cậu ta . Những lúc em im lặng , anh cảm thấy mình bị gạt sang một bên. Lần sau em nói cho anh biết em tức giận cái gì nhé.”

Cô gật đầu :” Về sau anh không được bá đạo như vậy nữa , ai bảo anh không thèm nghe em nói chuyện.”

Hắn cười :” Anh sẽ sửa mà.”

“Đúng rồi , anh không được có thái độ với Lệnh Tề , Em đối với Tề như em trai thôi. Hiểu chưa?”

” Cậu ta thích em.” Nhắc tới Tào Lệnh Tề , Nhíp Tĩnh Viễn không cao hứng

” Em sẽ nói rõ ràng với cậu ta.” Cô ngồi dậy bắt đầu sửa sang lại quần áo.

” Nếu cậu ta không an phận , anh sẽ xử đẹp.” Hắn kéo cô vào trong lòng ngực , bắt đầu hôn cô.

Trong lời nói của hấn không làm cho cô giận :” Anh mà làm như thế , em bóp chết anh.”

Lời cô nói khiến hấn cười ha hả . Lúc này , bỗng nhiên cô nghe thấy âm thanh xe máy , cô kinh hãi giục hấn :” Mau mặc quần áo , cha mẹ em đã về.”

Hấn hoảng sợ , mặc quần áo thật nhanh.

” Thôi xong , tất cả đều tại anh.” Giang Liên Ân kích động đấm hấn :” Em như thế này làm sao đối mặt với cha mẹ.”

” Bọn họ sẽ hiểu em thôi , bọn họ cũng không phải là chưa làm qua ...”

” Anh không thể cầm miệng được à?” Cô tức giận nhìn hấn.

Hấn cười ha ha , vui vẻ hôn cô.

” Anh đừng như vậy !”. Cô hôn hấn , ý bảo hấn dừng lại :” Có điều ba em rất nghiêm túc .”

“Ừ .” Thấy vẻ mặt cô khấn trương , hấn cười càng to hơn.

Sau khi hai người mặc quần áo chỉnh tề , tiếng xe máy cũng càng gần , cô nắm tay hấn đi ra đường cái :” Nhìn em xem có chỗ nào bất ổn không?” Cô khấn trương hỏi .

Hấn mỉm cười xoa đầu cô :” Em ổn.”

Môi của cô sưng đỏ , hai mắt vẫn còn chút thoả mãn của hoan ái . Tuy rằng tóc có lấn chút cỏ dại nhưng càng làm hấn rung động.

Những câu nói vừa rồi làm hấn một phen cảm động . Nếu biết cô đưa hấn ở trong lòng . Hơn nữa coi trọng cảm nhận của hấn . Hấn mới giật mình nguyên nhân là do ——

Chỉ cần trong lòng cô có hấn , hấn cũng không ngại cô cất giấu một người mà hấn vĩnh viễn không thể chạm đến trong góc khuất nhỏ .

Dù sao lời cha hấn nói , cô là người rất trọng tình cảm. Cho nên hấn cao hứng mà không phải tức giận. Bởi vì hấn biết cô thật tình thương hấn , người chết không thể đem lại hạnh phúc cho cô nhưng hấn có thể !

Hấn có thể ôm cô,cùng cô quan hệ , nghe cô nói chuyện , cô sẽ vì hấn mà sinh đứa trẻ ,vì hấn mà chờ cơm , vì hấn mà quan tâm và quan trọng nhất là cả đời thương hấn.

” Cha , hai người đã trở lại , con giới thiệu với mọi người Đây là Nhiếp Tình Viễn , bạn trai con.”

Xem Giang Liên Ân vội vàng giới thiệu hấn với ba mẹ . Nhiếp Tình Viễn nhin không được trong lòng thầm cười trộm , nghe cô nói hấn là bạn trai của cô , trong lòng hấn rất vui.

Hấn hướng hai vị bậc trên lộ ra tươi cười , lễ phép tiếp đón , ba ngày qua làm cho tâm trạng hấn bất an . Hiện giờ cảm thấy hạnh phúc đã thay thế.

Ông bà Giang bảo Nhiếp Tình Viễn đi vào trong phòng khách , hấn lôi kéo Giang Liên Ân đi theo sau , cúi đầu nhẹ giọng bên tai cô nói một câu :” Lần sau đổi lại , em đi gặp ba anh. Nhưng mà là đi gặp ba chồng tương lai đấy.”

Mặt của cô đỏ bừng :” Chủ tịch ... ông ấy thật sự muốn em thành vợ anh sao?”

“Đương nhiên , bằng không ông ấy lo lắng cho em làm gì , nhất định bắt em làm thư kí cho anh? Ông ấy muốn chúng ta lâu ngày sinh tình.”

Sau khi nghe ông Nhiếp nói qua , Nhiếp Tình Viễn mới biết mấy năm nay cha mình một mực quan tâm Giang Liên Ân , phát hiện cô là người có phẩm chất đẹp , nặng tình, Cho nên muốn hợp tác cho bọn họ.

Nhưng ông ấy biết cá tính của hấn không muốn nghe theo sự an bài . Cho nên không đề cập tới chuyện đó , chỉ kiên trì sắp xếp Giang Liên Ân ở bên cạnh hấn.

Tuy rằng hấn rất thích ở cùng một chỗ với cô . Nhưng vẫn có chút mất hứng khi bị cha hấn ở đằng sau giật dây. Thôi , quên đi , hiện tại cô là trên hết , hấn không muốn so đo với lão.!

Hắn cúi đầu hôn cô một cái , cô tức giận nhìn hắn vì cha mẹ cô đang đi phía trước nên đành im lặng.

Hắn cười khê , nói bên tai nàng một câu :” Anh yêu em!”

Cô sững sốt , lập tức cảm động ôm lấy hắn , hắn gắt gao ôm cô .

Hạnh phúc này , cả đời hắn sẽ trân trọng, cầm chắc trong tay

Phù phù , thế là chúng ta đã đi hết chặng đường của bộ tác phẩm này. Nói thật ngay từ lúc đầu , ta đã rất ấn tượng với cái tên Ác Nam Hấp Dẫn. Nó như đã thu hút ta từ cái nhìn đầu tiên rồi. . Cho nên dù chưa đọc tác phẩm ta vẫn không ngần ngại edit bộ này. Cách đó hơi liêu , lỡ may truyện không hay thì sẽ khiến mọi người thất vọng .+_+_

Quả thật ta xin lỗi mọi người nhiều lắm

Tác phẩm chỉ có 10 chương nhưng ta lại để tiến hành nó trong time khá dài , edit rất chậm . Thậm chí có nhiều người còn quên cả nội dung rồi nhỉ.

Việc này ta cũng rất xin lỗi.

Lúc đầu ta cứ nghĩ truyện này là 18 + cơ. Nhưng xuyên suốt toàn bộ tác phẩm , ta không thấy cảnh hót nào hết, khiến mọi người thất vọng.

Ta lại xin lỗi lần nữa.

Thời gian ta bắt tay vào việc edit cũng khá lâu rồi , nhưng ta cảm thấy tay nghề của ta vẫn non , có nhiều chỗ khiến mọi người đọc cảm thấy khó hiểu , rồi mất thời gian nghĩ ngợi. Bản thân làm mẹ của tác phẩm này , thấy người khác vì con mình mà vô đầu bứt tóc , ta cảm thấy có lỗi lắm. ta thật lòng xin lỗi mọi người.

Thật ra , tên nam nhân vật chính là họ Niếp nhưng ta đã đổi thành Nhiếp (chắc cùng họ với Nhiếp Phong trong phim Phong Vân =))

Trong suốt tác phẩm , nói về tình cảm của Tĩnh Viễn với Giang Liên Ân và bắt đầu dùng tấm lòng của mình thay đổi Giang Liên Ân.

)

Mặc dù tính của anh tuy có chút bá đạo , rất trẻ con nhưng ta thấy rất thích tính đó. Nhiều lúc ta ước mình là Giang Liên Ân để được hưởng sự chiều chuộng của anh . Thế mới buồn cười

)

Đây là tác phẩm thứ 2 đã hoàn của ta . Ta rất cảm ơn mọi người đã theo dõi hết từ đầu đến cuối cho dù câu truyện có chút nhàm chán.

Sảo tới ta có hợp tác với một số bạn để cho ra lò tác phẩm mới. Ta hi vọng mọi người tiếp tục ủng hộ cho các con của ta và những người khác ^^ Và tất nhiên mọi người nhớ để lại những dòng cm , like và vote nhé. Để ta có thể biết được ai là người luôn quan tâm các con của chúng ta....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ac-nam-hap-dan>